

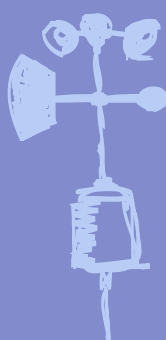
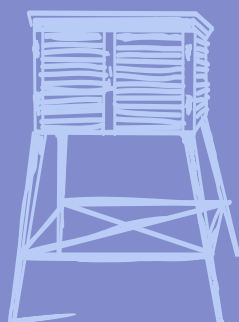
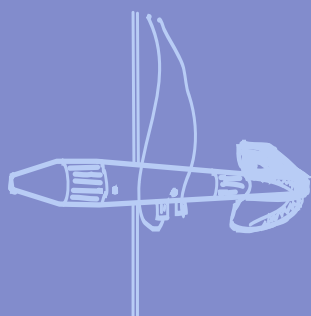
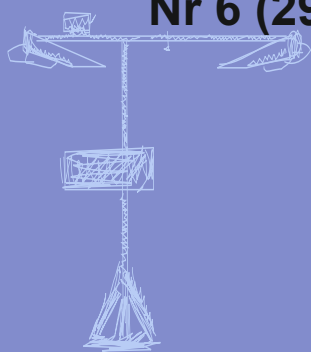
Nr 6 (299)

ISSN 1730-6124

BIULETYN

PAŃSTWOWEJ SŁUŻBY
HYDROLOGICZNO-
METEOROLOGICZNEJ

CZERWIEC 2026

INSTYTUT METEOROLOGII I GOSPODARKI WODNEJ
PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY

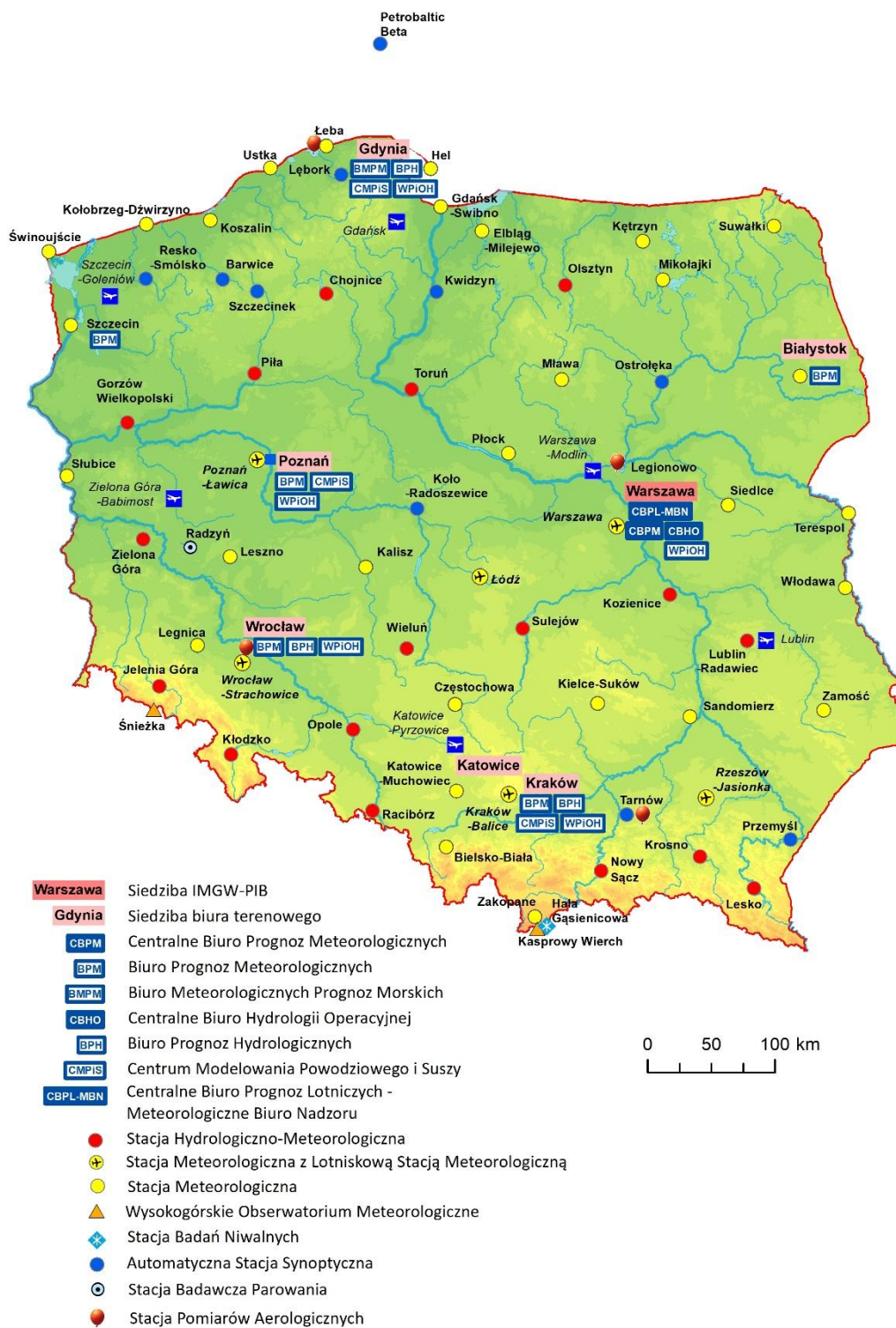
Redakcja biuletynu:

Agnieszka Pietrzykowska

Sławomir Wereski – redaktor naczelny

Pomiary i obserwacje, których wyniki zamieszczono w Biuletynie wykonywane są przez Państwową Służbę Hydrologiczno-Meteorologiczną IMGW-PIB.

Dane w Biuletynie (meteorologiczne i hydrologiczne) pochodzą z operacyjnej bazy danych i ich wartości mogą ulec zmianie po weryfikacji.

SPIS TREŚCI

1.	Ogólna ocena sytuacji hydrologiczno-meteorologicznej w czerwcu 2026	4
2.	Warunki meteorologiczne	5
3.	Warunki hydrologiczne	18
4.	Odptyw rzeczny	26
5.	Jeziora	29
6.	Parowanie z powierzchni wody	34

TABELE

2.1.	Charakterystyki meteorologiczne w czerwcu 2026	15
3.1.	Najwyższe dobowe sumy opadu w województwach (20 mm i wyższe)	18
3.2.	Najwyższe dobowe przyrosty stanu wody (50 cm i wyższe, o 6 UTC)	20
3.3.	Stacje wodowskazowe, na których stan wody w czerwcu 2026 był niższy od dotychczas obserwowanych wartości (do roku 2025)	22
4.1.	Odptyw w czerwcu 2026 w stosunku do wartości charakterystycznych z wielolecia 1951-2020, w wybranych profilach wodowskazowych	27
5.1.	Morfometria i zlewnie jezior	29
5.2.	Stan i temperatura wody jezior w czerwcu 2026	31
5.3.	Przezroczystość wody [m]	32
6.1.	Sumy dekadowe i miesięczne parowania z powierzchni wody - basen 20 m ² czerwiec 2026	34
6.2.	Przybliżone wartości współczynnika [R] dla zbiorników o różnej głębokości i powierzchni do 5 km ²	35
6.3.	Sumy dekadowe i miesięczne parowania z powierzchni wody-ewaporometr GGI-3000 - czerwiec 2026	35
6.4.	Sumy dekadowe i miesięczne parowania (rzeczywistego) z powierzchni jezior - czerwiec 2026 ..	36

RYSUNKI

2.1.	Mapa synoptyczna (4 VI 2026, godz. 12 UTC)	5
2.2.	Mapa synoptyczna (7 VI 2026, godz. 12 UTC)	6
2.3.	Mapa synoptyczna (15 VI 2026, godz. 12 UTC)	7
2.4.	Mapa synoptyczna (21 VI 2026, godz. 00 UTC)	8
2.5.	Mapa synoptyczna (24 VI 2026, godz. 12 UTC)	9
2.6.	Mapa synoptyczna (30 VI 2026, godz. 00 UTC)	10
2.7.	Średnia miesięczna temperatura powietrza w czerwcu 2026	13
2.8.	Odchylenie średniej miesięcznej temperatury powietrza w czerwcu 2026, w stosunku do średniej 1991-2020	13
2.9.	Miesięczna suma opadu atmosferycznego w czerwcu 2026	14
2.10	Anomalia miesięcznej sumy opadu atmosferycznego w czerwcu 2026, jako procent normy wieloletniej 1991-2020	14
2.11	Średnie dobowe i ekstremalne temperatury powietrza oraz dobowe sumy opadu atmosferycznego w czerwcu 2026	16
3.1.	Wysokość opadów średnich [mm] i przebieg stanu wody [cm] dla wybranych zlewni w Polsce w czerwcu 2026	23
3.2.	Hydrogramy stanu wody na Wiśle, Narwi i Bugu w czerwcu 2026	24
3.3.	Hydrogramy stanu wody na Odrze, Nysie Kłodzkiej i Warcie w czerwcu 2026	25
4.1.	Krzywe sumowe odptywu Wisły w Tczewie i Odry w Gozdowicach	26
5.1.	Lokalizacja jezior bazowych i bilansowych sieci limnologicznej	29
5.2.	Natlenienie i temperatura wody jezior bilansowych	33
6.1.	Lokalizacja stacji ewaporometrycznych	34

1. Ogólna ocena sytuacji hydrologiczno-meteorologicznej w czerwcu 2026*

Średnia obszarowa temperatura powietrza w Polsce w czerwcu 2026 roku wynosiła 18,8°C i była wyższa od wieloletniej normy dla tego miesiąca (odchylenie od średniej z lat 1991-2020 wynosiło 2,0°C). Według kwantylowej klasyfikacji warunków termicznych miesiąc ten należy uznać za „ekstremalnie ciepły” biorąc pod uwagę średnią dla Polski. Pod względem termicznym czerwiec był powyżej normy wieloletniej. Największe odchylenie zanotowano na stacji w Zielonej Górze, gdzie temperatura przekroczyła normę o 2,8°C, natomiast najniższe odchylenie wystąpiło w Mikołajkach, gdzie średnia temperatura powietrza przekroczyła normę o 1,4°C. Najwyższa średnia miesięczna temperatura zanotowana została w Rzeszowie i wyniosła 20,2°C, najchłodniej było w Elblągu-Milejewie, gdzie wyniosła 17,2°C, a w górach na Kasprowym Wierchu 9,3°C. Najwyższą temperaturę maksymalną zarejestrowano w Słubicach, gdzie 28 VI zanotowano 40,5°C, co jest nowym rekordem pomiarów temperatury w Polsce.

Pod względem opadów czerwiec 2026 był bardzo zróżnicowany. W centrum kraju przeważały warunki w normie, a miejscami było sucho; bardzo sucho było lokalnie na południowym wschodzie (51,3% normy w Rzeszowie), wschodzie oraz na północnym zachodzie, natomiast wilgotno i bardzo wilgotno miejscami na zachodzie, północy i północnym wschodzie kraju; skrajnie wilgotno było lokalnie w rejonie Leszna (200% normy opadowej). Najwyższą miesięczną sumę opadów zanotowano w Mikołajkach (124,7 mm), a w górach na Hali Gąsienicowej (182,8 mm), najniższą natomiast w Zamościu (32,3 mm).

Na rzekach w czerwcu notowano głównie tendencję spadkową i stabilizację stanów wody, lokalne i okresowe wahania związane były ze spływem wód opadowych i z pracą urządzeń hydrotechnicznych. Widoczny był także wpływ północnej cyrkulacji na poziom wody w Bałtyku. Nie notowano przekroczeń stanu alarmowego. W czerwcu wartości stanu wody niższe lub równe najniższej dotychczas obserwowanej wartości (do roku 2025) odnotowano na 24 stacjach wodowskazowych. Najwyższe odchylenia od minimum notowano w Trawniskach na Wieprzu (30 VI, o 19 cm). Ostatniego dnia czerwca (30 VI) stan wody na Wiśle znajdował się głównie w strefie wody niskiej, tylko w górnym biegu i w ujściowym odcinku lokalnie w strefie wody średniej. Na Narwi występowała strefa wody niskiej. Na Bugu tego dnia stan wody układał się w strefie niskiej. Poziom wody na Odrze układał się głównie w strefie wody niskiej, tylko w górnym i ujściowym biegu miejscami w strefie wody średniej. Stan wody na Warcie układał się w strefie wody niskiej.

W czerwcu wartości odpływu w przekrojach rzek dorzecza Wisły i Odry oraz rzek Przymorza były zróżnicowane, ale przeważnie znacznie niższe od normy.

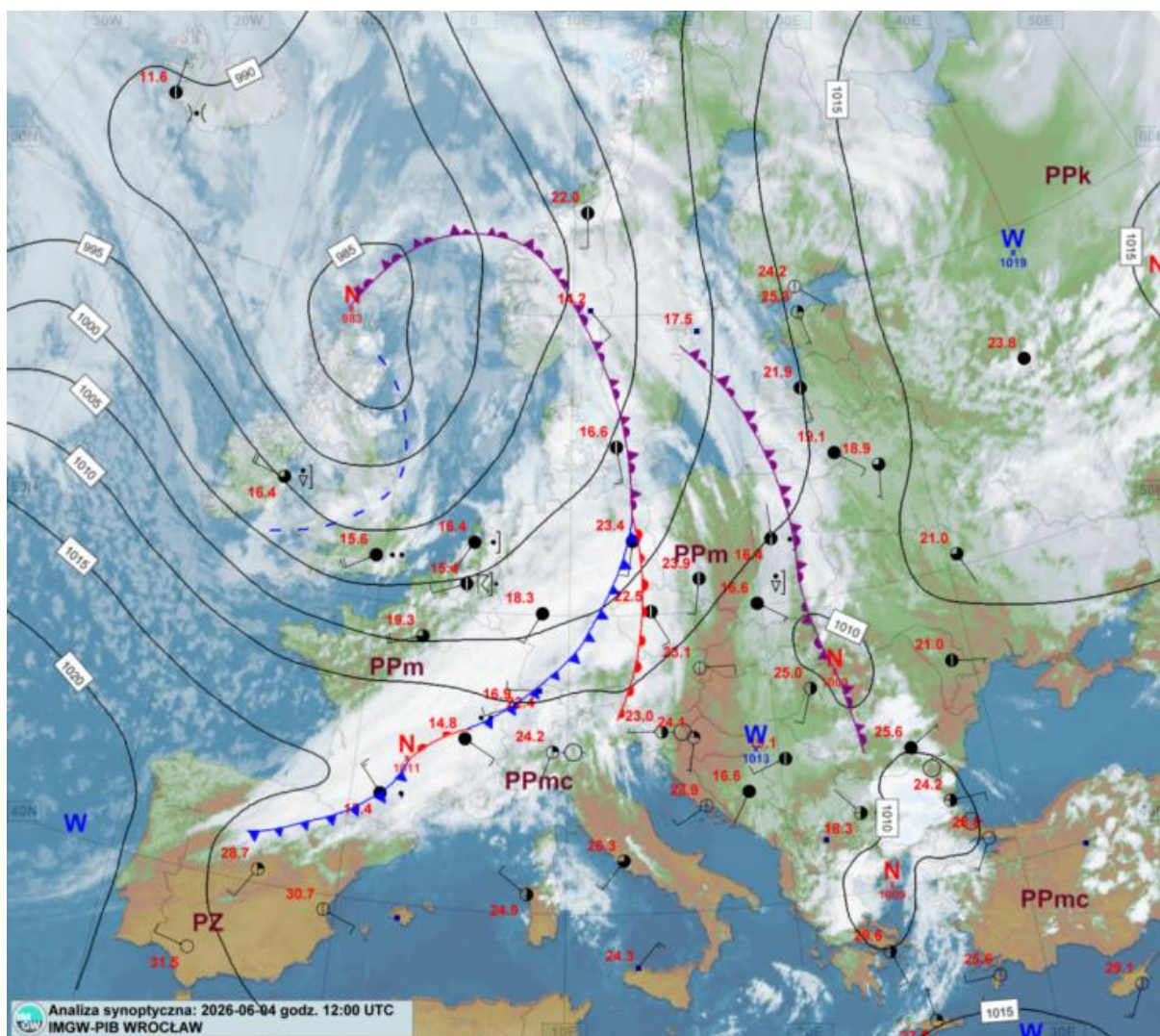
W czerwcu 2026 roku średni poziom wody dla wszystkich jezior niewiele się zmienił, dokładnie był to spadek o 1,8 cm. W czerwcu, stany wody układały się następująco: sześć jezior posiadało wodę wysoką, a po trzy jeziora - wodę średnią i niską. Średnia temperatura wody jeziornej mierzona przy wodowskazach nadal rosła i wyniosła 20,2°C, czyli była wyższa o 6,0°C niż w ubiegłym miesiącu.

W czerwcu sumy miesięczne parowania z basenów 20 m² wynosiły od 85 mm w Borucinie do 106 mm w Radzynie.

* Podane wartości pochodzą ze stacji synoptycznych. Wszystkie odniesienia dotyczą normy wieloletniej z lat 1991-2020.

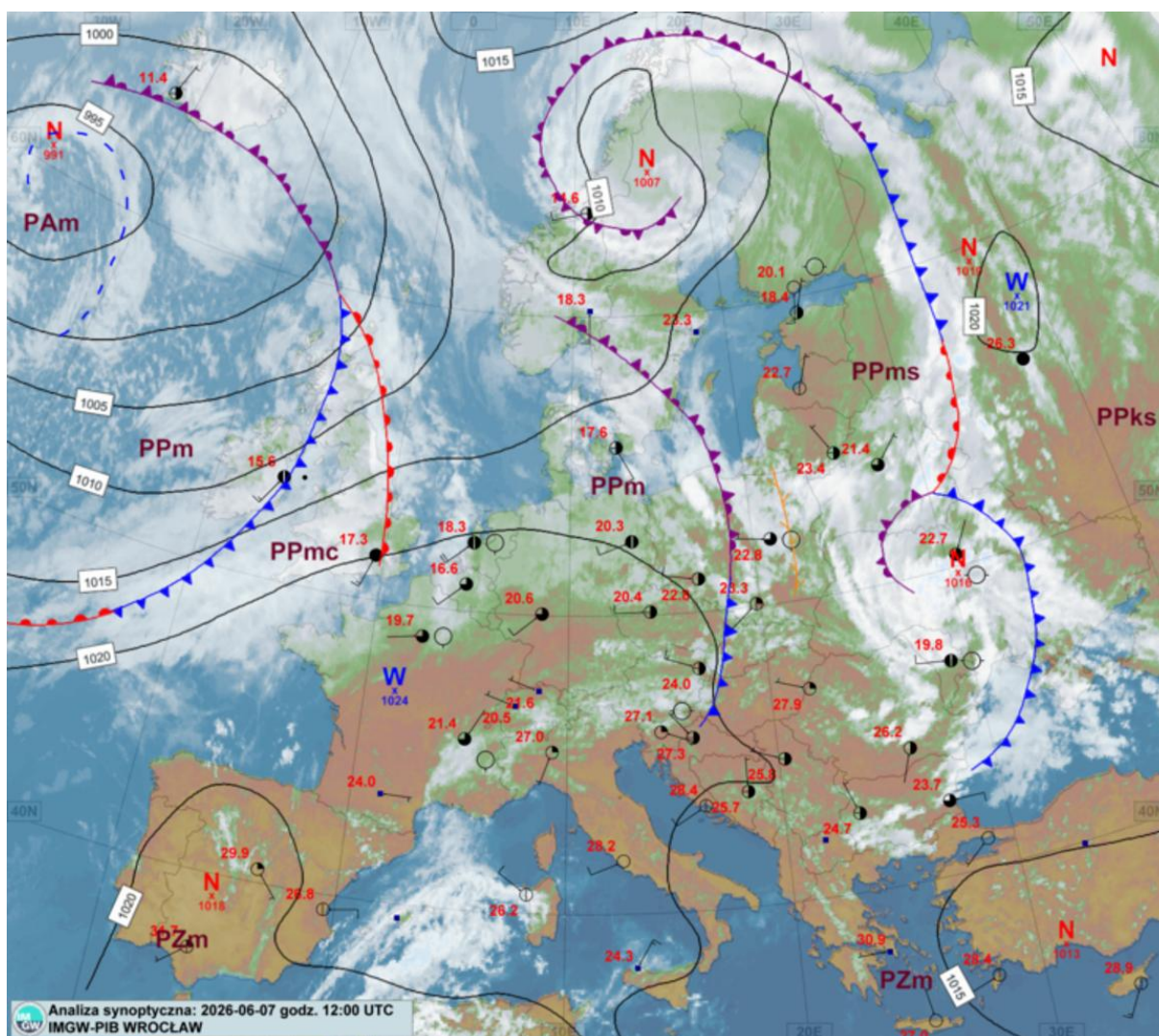
2. Warunki meteorologiczne

W okresie od 1 do 5 VI Polska znajdowała się przeważnie w obszarze obniżonego ciśnienia oraz pod wpływem zatok niżowych i frontów atmosferycznych, związanych głównie z niżami znad zachodniej i północnej Europy. Napływało głównie powietrze polarne morskie, okresami cieplejsze. Zachmurzenie było najczęściej umiarkowane i duże, okresami całkowite, z przejaśnieniami i lokalnymi roz pogodzeniami. W wielu regionach występowały opady deszczu, miejscami o umiarkowanym natężeniu, a lokalnie także burze, chwilami z ulewnym deszczem. Największa aktywność opadowa i burzowa występowała zwłaszcza we wschodniej, południowej i zachodniej części kraju. Największe dobowe sumy opadu wystąpiły 1 VI na wschodzie i w centrum kraju, m.in. 44 mm w Staszowie (woj. świętokrzyskie) i 33 mm w Czarnowie (woj. mazowieckie), oraz 3 VI w centrum i na południu: 69 mm w Działoszynie (woj. łódzkie) i 58 mm w Czerwionce-Leszczynach (woj. śląskie). W kolejnych dniach opady były słabsze i bardziej rozproszone, choć lokalnie nadal przekraczały 20 mm: 4 VI w Baligrodzie-Mchawie (woj. podkarpackie, 22 mm) oraz 5 VI w Zarzeczanach (woj. podlaskie, 33 mm) i w Baniach Mazurskich (woj. warmińsko-mazurskie, 23 mm). Maksymalne porywy wystąpiły 4 VI: do 22 m/s na Śnieżce i 20 m/s na Kasprowym Wierch, a poza górami do 15 m/s w Ustce.

Rys. 2.1. Mapa synoptyczna (4 VI 2026, godz. 12 UTC)

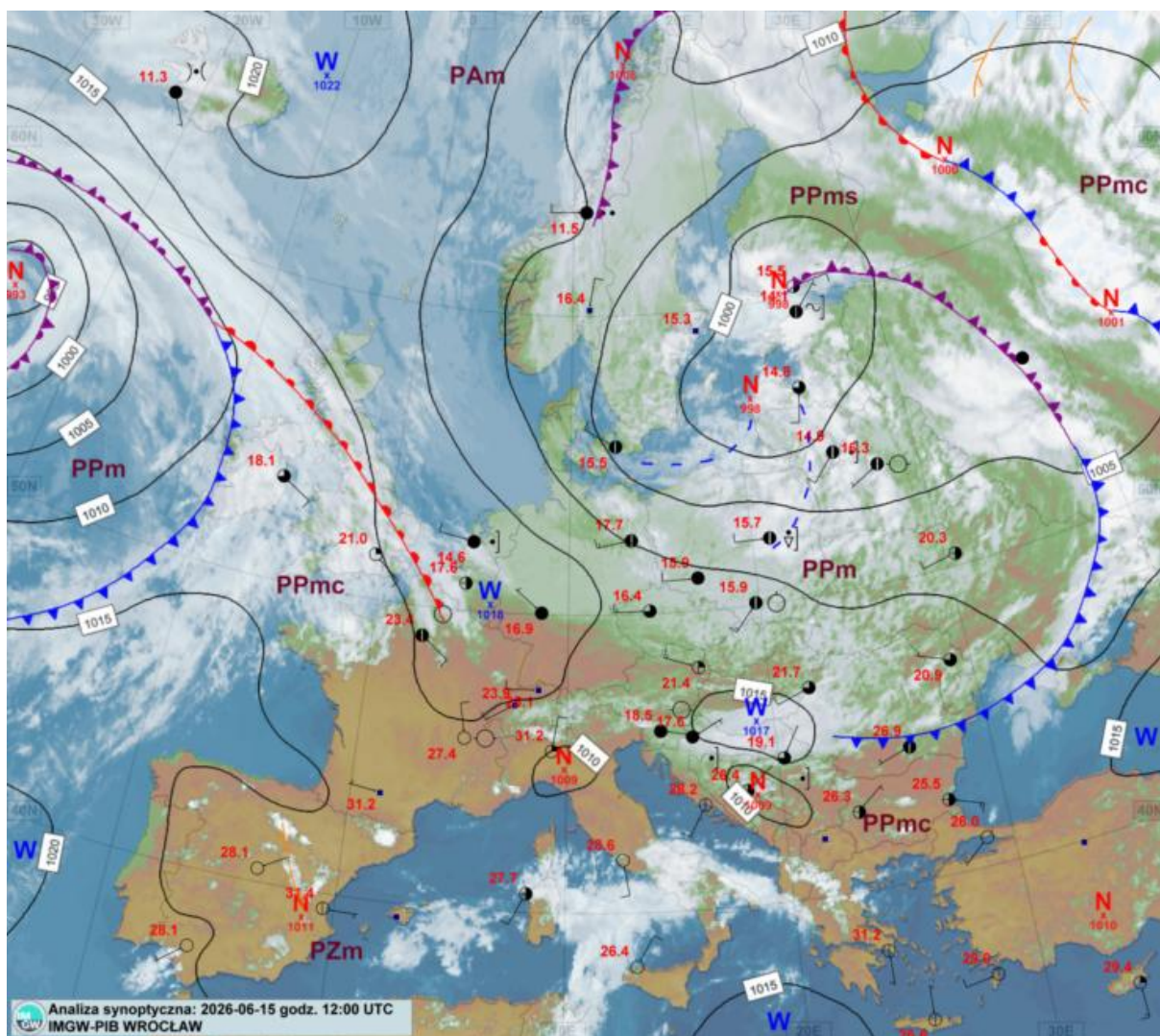
W dniach od 6 do 8 VI pogoda była przejściowo spokojniejsza. Polska znajdowała się głównie w obszarze podwyższonego ciśnienia, choć 7 VI przez kraj przemieszczał się front atmosferyczny z linią zbieżności, związany z zatoką niżową znad Danii. Utrzymywało się powietrze polarne morskie, przejściowo cieplejsze przed frontem i chłodniejsze za nim. Zachmurzenie było przeważnie małe i umiarkowane, okresami wzrastające do dużego. Miejscami występowały przelotne opady deszczu i lokalne burze. Lokalnie, głównie nocami i nad ranem, tworzyły się krótkotrwałe mgły. Intensywniejsze opady występowały 7 VI: głównie na północy i lokalnie na południu kraju. Najwyższe wartości zanotowano w Kłaninie (woj. zachodniopomorskie, 42 mm), a także w Sitowcu (woj. kujawsko-pomorskie, 24 mm), Branicach (woj. opolskie, 23 mm), Pasłęku (woj. warmińsko-mazurskie, 22 mm) i Jasieniu (woj. pomorskie, 20 mm). Najsilniejsze porywy wystąpiły 7 VI: na Śnieżce i w Chojnicach do 20 m/s, a w Sulejowie do 15 m/s.

Rys. 2.2. Mapa synoptyczna (7 VI 2026, godz. 12 UTC)

W okresie 9 - 18 VI ponownie zaznaczyła się większa zmienność pogody, na co wpływ miało głównie przemieszczanie się zatok niżowych i związanych z nimi układów frontów atmosferycznych związanych z niżami znad Skandynawii i rejonu Bałtyku. Jedynie przejściowo

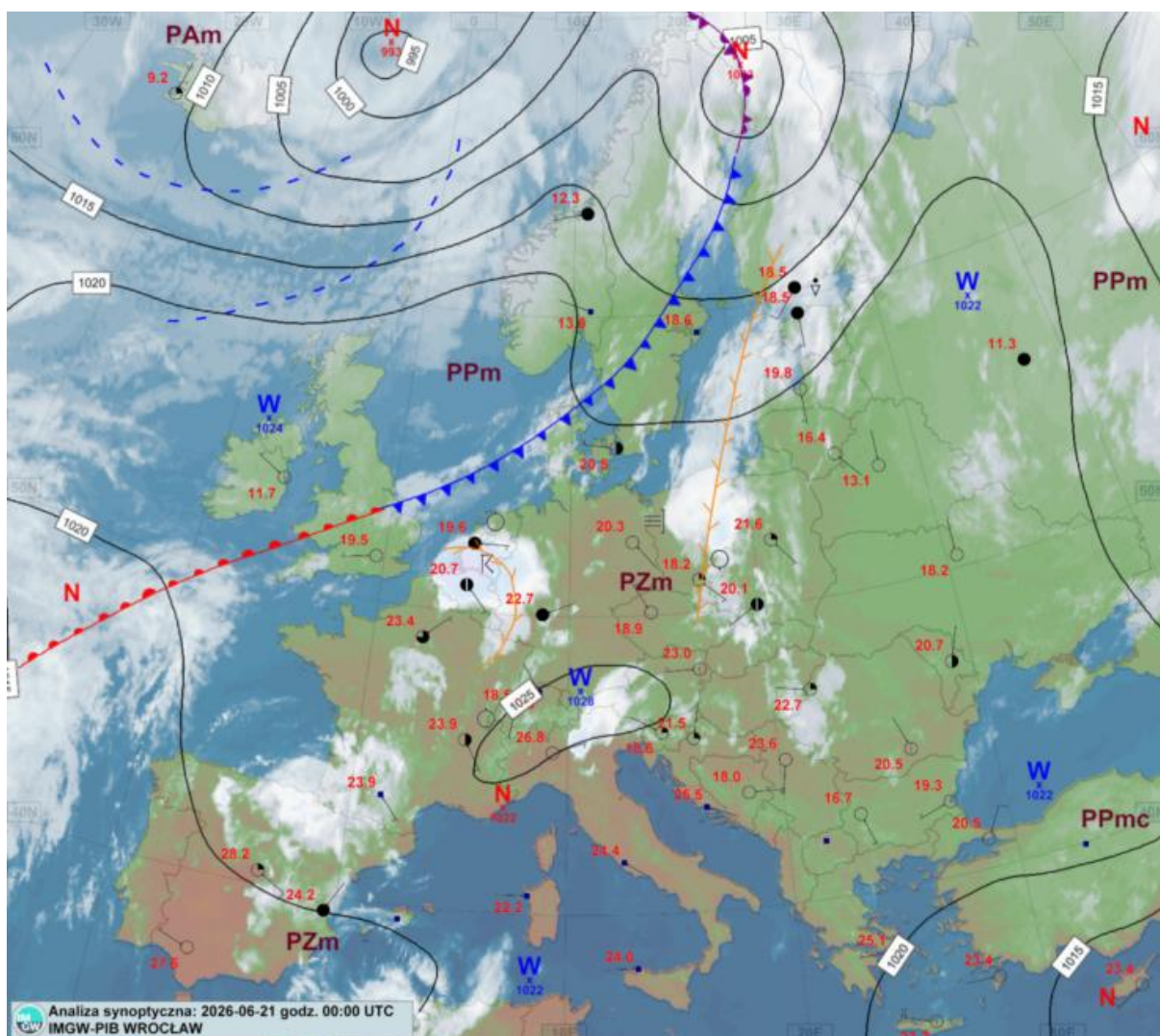
w tym okresie pogodę kształtowały kliny wyżowe, m.in. związane z Wyżem Azorskim i znad Alp. Dominowało powietrze polarne morskie, przejściowo cieplejsze, ale na ogół chłodne: był to najchłodniejszy okres miesiąca. Zachmurzenie było na ogół umiarkowane i duże, okresami całkowite, z większymi przejaśnieniami. Często występowały opady deszczu, miejscami o umiarkowanym, silnym lub nawałnym natężeniu, a także burze, lokalnie z gradem. Okresami występował także porywisty wiatr, szczególnie nad morzem i w górach. Najwyższe dobowe sumy opadu wystąpiły 10 VI, z maksimum 71 mm w Wysowej (woj. małopolskie) oraz wysokimi wartościami m.in. w Jarnołtówku (woj. opolskie, 47 mm) i Sanoku-Trepczy (woj. podkarpackie, 46 mm). Silniejsze opady notowano także 9 VI, m.in. w Ustroniu-Równicy-Wsi (woj. śląskie, 47 mm) i Łącku (woj. małopolskie, 42 mm), a w dniach 13-15 VI głównie na północy i miejscami w centrum kraju, m.in. w Mikorowie (woj. pomorskie, 36 mm, 14 VI), Białogardzie (woj. zachodniopomorskie, 36 mm, 14 VI) i Rózkach-Dębju (woj. pomorskie, 30 mm, 15 VI). Najsilniejsze porywy wiatru wystąpiły 14 VI na Śnieżce do 36 m/s, a poza górami maksymalnie 13 VI w Poznaniu-Ławicy i Lesznie oraz 14 VI w Kołobrzegu-Dźwirzynie – wszystkie do 20 m/s.

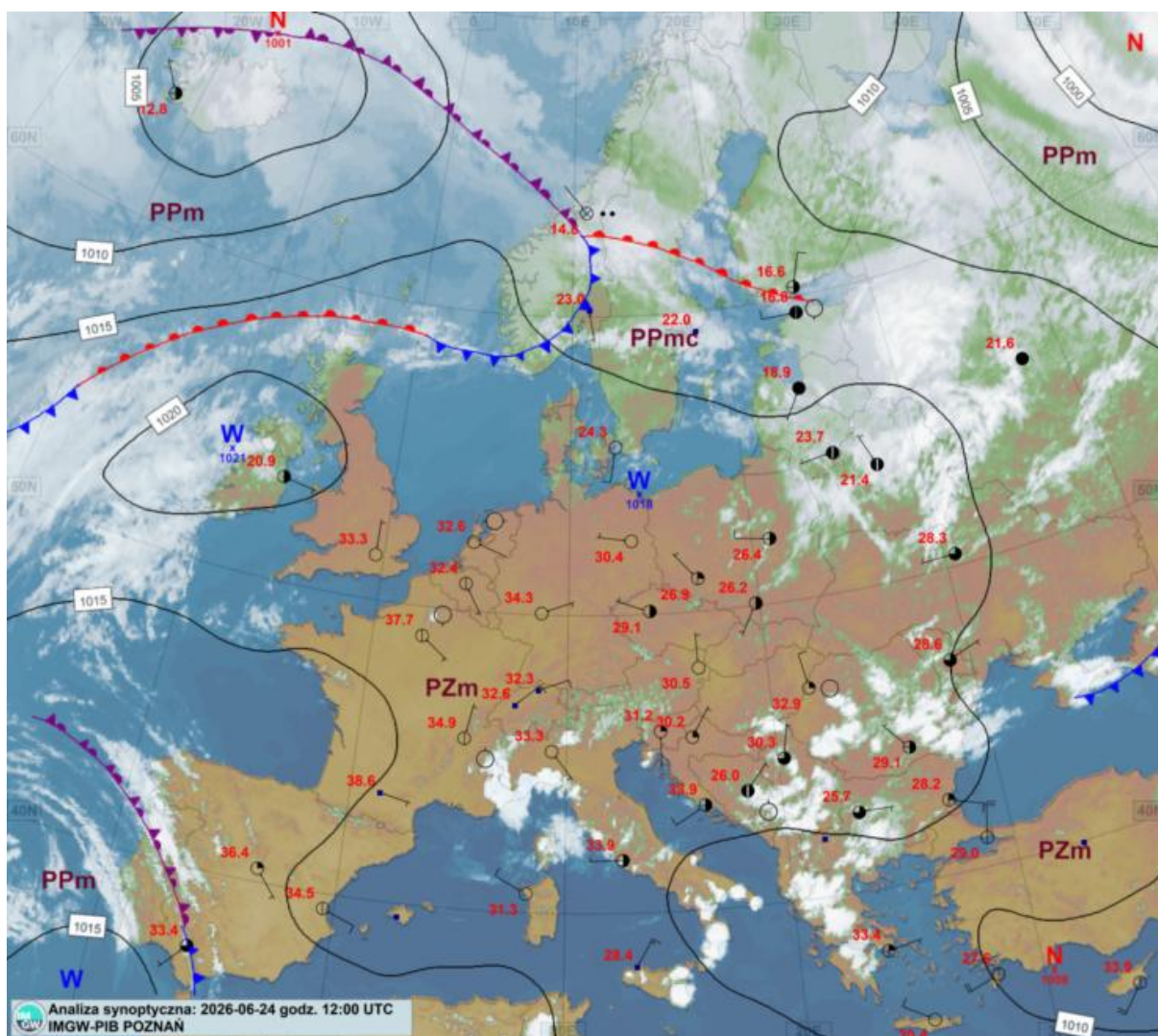
Rys. 2.3. Mapa synoptyczna (15 VI 2026, godz. 12 UTC)

W okresie 19 - 22 VI Polska znajdowała się początkowo pod wpływem wyżu znad Węgier, następnie wyżu z centrum nad Białorusią oraz obszaru podwyższonego ciśnienia, ale

jednocześnie przejściowo zaznaczały się linie zbieżności i lokalne strefy frontowe. Napływało bardzo ciepłe powietrze polarne morskie, a następnie powietrze zwrotnikowe. Przeważało zachmurzenie małe i umiarkowane, ale miejscami szybko wzrastało do dużego, aż do wystąpienia przelotnych opadów deszczu i burz. Burze lokalnie były gwałtowne, z intensywnymi opadami deszczu, gradem i bardzo silnymi porywami wiatru. Najbardziej dynamiczne zjawiska występowały zwłaszcza na zachodzie, południu i w centrum kraju. Temperatura maksymalna miejscami przekraczała 30°C, osiągając miejscami do 33-34°C. Największe sumy dobowe wystąpiły 20 VI: m.in. 91 mm w Szamotułach-Baborówku (woj. wielkopolskie), 55 mm w Kwietnikach (woj. dolnośląskie) i 36 mm w Łozach (woj. lubuskie), a także 21 VI: m.in. 78 mm w Dębnie (woj. małopolskie), 76 mm w Komańczy (woj. podkarpackie), 60 mm w Jaworze (woj. dolnośląskie) i 60 mm w Struszewie (woj. pomorskie) i 22 VI: głównie na południu kraju: 88 mm w Markowych Szczawinach (woj. małopolskie), 55 mm w Baranówku (woj. świętokrzyskie) i 34 mm w Lalikach (woj. śląskie). Najsilniejsze porywy wiatru notowano w Jeleniej Górze (31 m/s, 20 VI), w Gorzowie Wielkopolskim (23 m/s, 21 VI) oraz we Wrocławiu i na Śnieżce (oba 20 m/s, 19 VI).

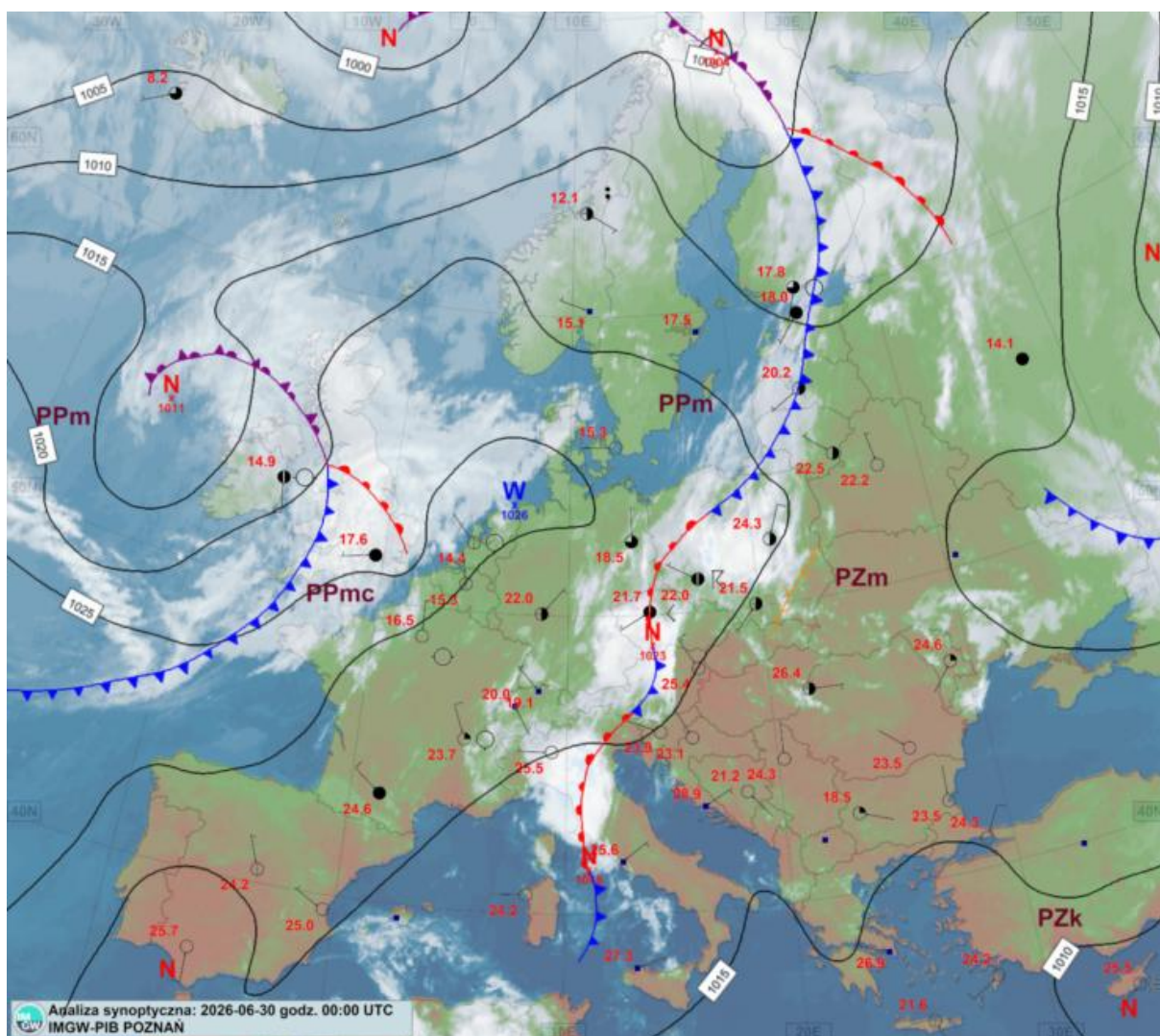
W terminie od 23 do 27 VI dominował wpływ słabych wyżów, w tym wyżu z centrum nad Bałtykiem oraz nad południowo-zachodnią Białorusią. Początkowo napływało suche i ciepłe powietrze polarne morskie, a następnie coraz większy udział miało powietrze zwrotnikowe. Pogoda była przeważnie słoneczna i sucha. Zachmurzenie było najczęściej małe i umiarkowane, miejscami bezchmurnie, tylko lokalnie wzrastające do dużego. Opady zasadniczo nie występowały albo miały charakter lokalny, zwłaszcza 27 VI. Był to okres stopniowego wzrostu temperatury, pod koniec tego okresu temperatura maksymalna na zachodzie kraju wzrosła do 38,5°C, co stanowiło nowy rekord temperatury maksymalnej w czerwcu, niemniej już następnego dnia został on przekroczony.

Rys. 2.5. Mapa synoptyczna (24 VI 2026, godz. 12 UTC)

W okresie od 28 do 30 VI pogodę nad Polską kształtowała zatoka niżowa z pofalowanym i wolno przemieszczającym się frontem z zachodu na wschód Polski. Utrzymywało się upalne powietrze zwrotnikowe, od zachodu powoli wypierane przez powietrze polarne morskie. Zachmurzenie było przeważnie małe i umiarkowane, jednak miejscami, zwłaszcza w strefie frontu, ale też przed tą strefą gdzieś wzrastające do dużego, aż do wystąpienia przelotnych opadów deszczu i burz. Lokalnie burze miały gwałtowny przebieg, z ulewnym deszczem, gradem oraz silnymi porywami wiatru, szczególnie

na południu, zachodzie i w centrum kraju. Najwyższa temperatura w miesiącu wystąpiła pod koniec czerwca, kiedy na zachodzie kraju osiągała około 39-40°C: 28 VI w Słubicach maksymalna temperatura powietrza wyniosła 40,5°C, co ustanowiło nowy absolutny rekord maksymalnej temperatury powietrza w Polsce. Najsilniejsze opady 29 VI wystąpiły na zachodzie i południu kraju, z najwyższymi sumami w Gryfinie (woj. zachodniopomorskie, 52 mm), Nowej Wsi (woj. dolnośląskie, 46 mm) i Piwoni (woj. śląskie, 43 mm). 30 VI strefa intensywniejszych opadów objęła przede wszystkim zachód, północ i centrum kraju; największe sumy zanotowano w Bydgoszczy (woj. kujawsko-pomorskie, 68 mm), Zębowie (woj. wielkopolskie, 66 mm), Szczecinku (woj. zachodniopomorskie, 51 mm) oraz Różkach-Dębii (woj. pomorskie, 45 mm). Najwyższe prędkości wiatru odnotowano: 19 m/s w Raciborzu i Katowicach (oba 29 VI), 18 m/s w Kielcach (29 VI) i w Lesznie (30 VI), 16 m/s w Pile (28 VI) oraz na Śnieżce i w Krakowie (29 VI).

Rys. 2.6. Mapa synoptyczna (30 VI 2026, godz. 00 UTC)

Legenda do map synoptycznych:

Zjawiska meteorologiczne

	mgła, mgła marznąca		deszcz ciągły
	marznący deszcz, mżawka		mżawka
	grad		śnieg
	burza, błyskawica		opady przelotne deszczu lub śniegu
	zawieje lub zamieć		satelitarny obraz stref zachmurzenia

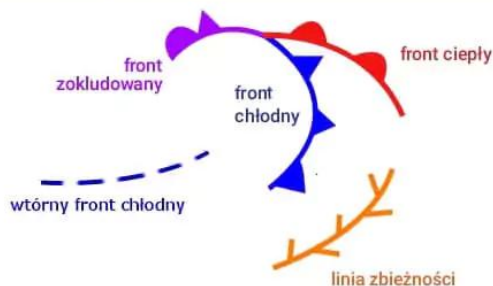
Zachmurzenie i prędkość wiatru

	niebo bezchmurne		cisza
	1/8		wiatr zmienny
	2/8		1 m/s
	3/8		2,5 m/s
	4/8		5 m/s
	5/8		7,5 m/s
	6/8		10 m/s
	7/8	...	...
	zachmurzenie całkowite		22,5 m/s
	niebo niewidoczne		25 m/s
	stacja automatyczna		27 m/s

prędkość wiatru
kierunek wiatru
wielkość zachmurzenia

Masy powietrza

PP	powietrze polarne
PA	powietrze arktyczne
PZ	powietrze zwrotnikowe
m	- morskie
k	- kontynentalne
C	- ciepłe
S	- stare

Układy ciśnienia

	Wyż		izobara co 5 hPa
	Niż		

Podsumowanie*

Średnia obszarowa temperatura powietrza w Polsce w czerwcu 2026 roku wynosiła 18,8°C i była wyższa od wieloletniej normy dla tego miesiąca (odchylenie od średniej z lat 1991-2020 wynosiło 2,0°C). Według kwantylowej klasyfikacji warunków termicznych miesiąc ten należy uznać za „ekstremalnie ciepły” biorąc pod uwagę średnią dla Polski. Pod względem termicznym czerwiec był powyżej lub miejscami znacznie powyżej normy wieloletniej. Największe odchylenie zanotowano na stacji w Zielonej Górze, gdzie temperatura przekroczyła normę o 2,8°C, natomiast najniższe odchylenie wystąpiło w Mikołajkach, gdzie średnia temperatura powietrza przekroczyła normę o 1,4°C. Najwyższa średnia miesięczna temperatura zanotowana została w Rzeszowie i wyniosła 20,2°C, najchłodniej było w Elblągu-Milejewie, gdzie średnia miesięczna temperatura powietrza wyniosła 17,2°C, a w górach: na Kasprowym Wierchu 9,3°C. Najwyższą temperaturę maksymalną zarejestrowano w Słubicach, gdzie 28 VI zanotowano 40,5°C, co jest nowym rekordem pomiarów temperatury w Polsce. Najniższą temperaturę powietrza poza obszarami górskimi: 3,5°C zanotowano 12 VI w Jeleniej Górze, natomiast w obszarach górskich było to -0,3°C z Kasprowego Wierchu z dnia 15 VI.

Średnia temperatura powietrza w Warszawie w czerwcu 2026 wyniosła 20,1°C i było to o 2,4°C powyżej normy dla czerwca. W Warszawie najwyższą maksymalną temperaturę powietrza zanotowano 28 VI i wyniosła ona 38,1°C, natomiast najniższą temperaturę minimalną 17 VI, kiedy to spadła ona do 9,5°C. W latach 1951-2026 maksymalną temperaturę: 38,1°C zanotowano 28 VI 2026, a minimalną: 1,8°C w dniu 2 VI 1975.

Pod względem opadów czerwiec 2026 był bardzo zróżnicowany. W centrum kraju przeważały warunki w normie (90-110% normy), miejscami było sucho (75-89% normy). Bardzo sucho (50-74% normy) było lokalnie na południowym wschodzie, wschodzie oraz na północnym zachodzie, natomiast wilgotno (111-125%) i bardzo wilgotno (126-150%) miejscami na zachodzie, północy i północnym wschodzie kraju. Skrajnie wilgotno (>150% normy) było lokalnie w rejonie Leszna, gdzie wystąpiła największa anomalia opadów, 200% normy. Najniższy procent normy wieloletniej wystąpił w Rzeszowie i wyniósł 51,3%. Najwyższą miesięczną sumę opadów zanotowano w Mikołajkach, gdzie wyniosła ona 124,7 mm, a w górach 182,8 mm na Hali Gąsienicowej, natomiast najniższa suma wystąpiła w Zamościu i wyniosła 32,3 mm. Najwyższą dobową sumę opadów w czerwcu 2026 została odnotowana w 30 VI w Szczecinku i było to 51,0 mm, a górach na Śnieżce w dniu 19 VI zmierzono 56,2 mm.

W Warszawie miesięczna suma opadów w czerwcu wyniosła 60,0 mm, co stanowiło 93,9% normy. Najwyższy dobowy opad wystąpił 10 VI i wyniósł 30,6 mm. Rekordowa dobową sumą opadów z okresu 1951-2026 w wysokości 54,2 mm zanotowana była 17 VI 1991.

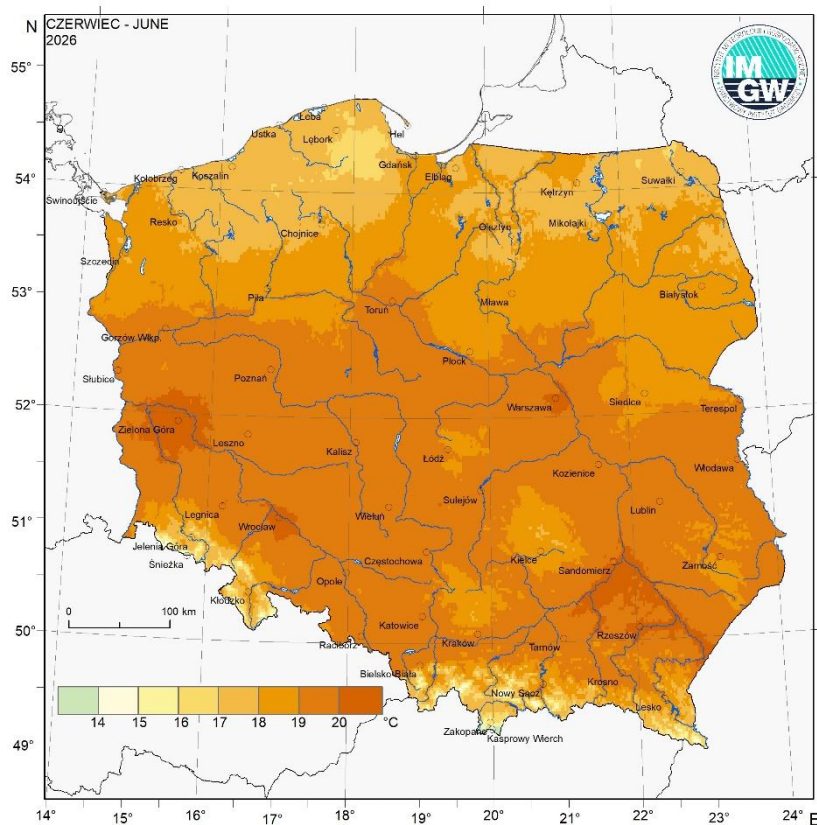
* Podane wartości pochodzą ze stacji synoptycznych. Wszystkie odniesienia dotyczą normy wieloletniej z lat 1991-2020.

Wartości ekstremalne dla czerwca w wieloleciu 1951-2026:

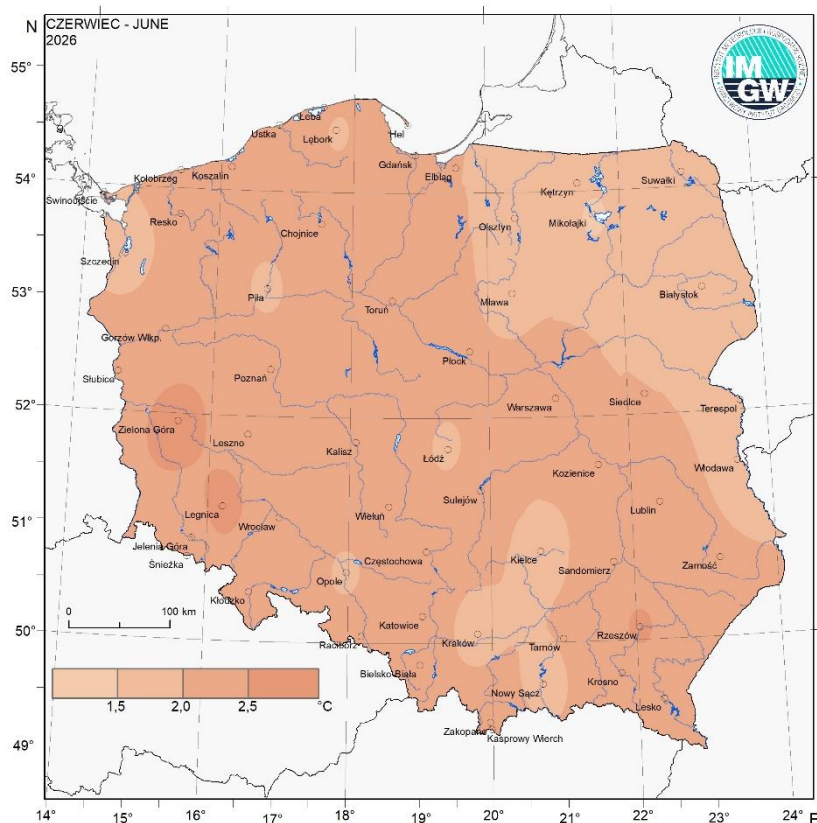
Najniższa temperatura	-3,4°C	w Łęborku	9 VI 1951,
	-7,6°C	na Kasprowym Wierchu	2 VI 1977,
Najwyższa temperatura	40,5°C	w Słubicach	28 VI 2026,
Najwyższa suma opadów	127,3 mm	w Bielsku-Białej	3 VI 2024,
	232,0 mm	na Kasprowym Wierchu	30 VI 1973.

Wartości ekstremalne dla czerwca w dziesięcioleciu 2017-2026:

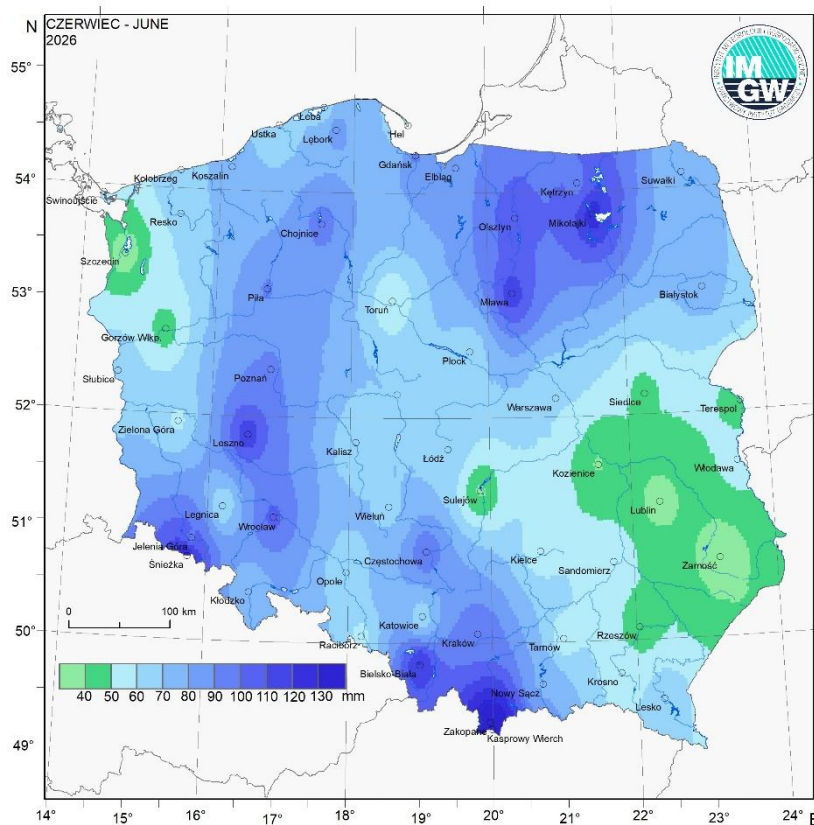
Najniższa temperatura	-1,5°C	w Szczecinku	3 VI 2023,
	-3,6°C	na Kasprowym Wierchu	3 VI 2023,
Najwyższa temperatura	40,5°C	w Słubicach	28 VI 2026,
Najwyższa suma opadów	127,3 mm	w Bielsku-Białej	3 VI 2024.

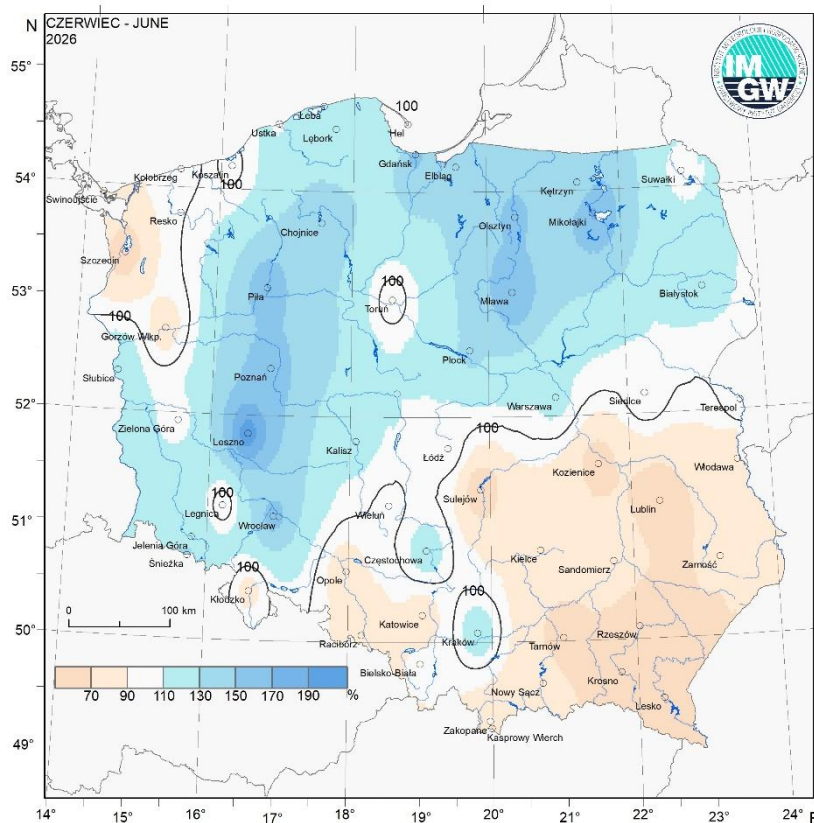
Rys. 2.7. Średnia miesięczna temperatura powietrza w czerwcu 2026

Rys. 2.8. Odchylenie średniej miesięcznej temperatury powietrza w czerwcu 2026, w stosunku do średniej wieloletniej 1991-2020

Rys. 2.9. Miesięczna suma opadu atmosferycznego w czerwcu 2026

Rys. 2.10. Anomalia miesięcznej sumy opadu atmosferycznego w czerwcu 2026, jako procent normy wieloletniej 1991-2020

Tab. 2.1. Charakterystyki meteorologiczne w czerwcu 2026

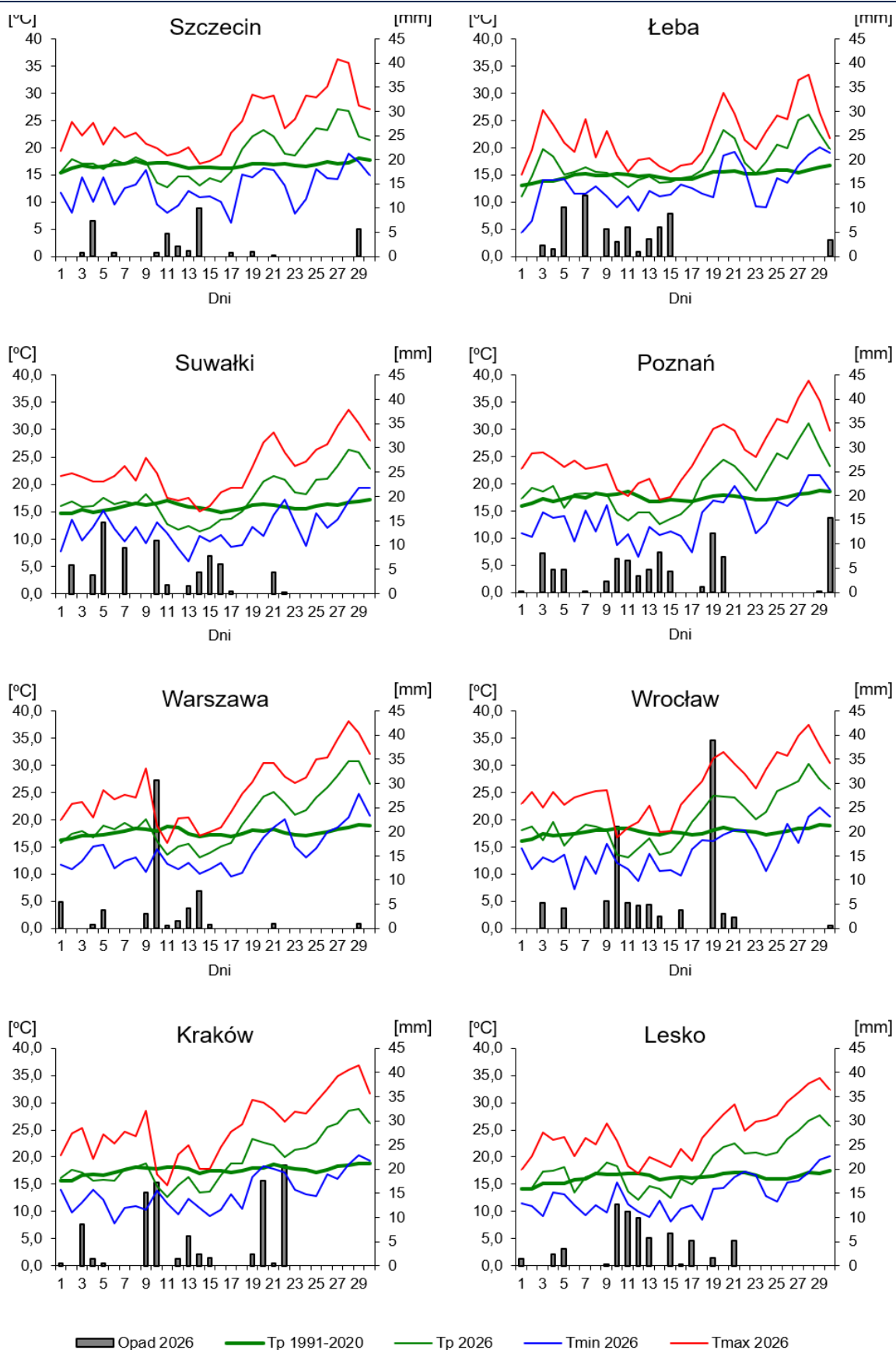
L.p.	Stacja	Temperatura powietrza						Temperatura gruntu na głęb. 5 cm		Opady atmosferyczne			Wilgotność względna		Usłonecznienie
		$T_{\text{średnia}}$ [°C]	Odchylenie $T_{\text{śr.}}$ od normy*	T_{max} [°C]	T_{min} [°C]	T_{min} przy gruncie [°C]	Liczba dni z T_{max} >25°C	$T_{\text{średnia}}$	T_{min}	Suma [mm]	% normy*	Liczba dni z opadem	Średnia %	Minimalna %	Suma [godz.]
1	Białystok	18,3	1,9	35,9	5,9	3,8	11	.	.	74,9	115	13	73	27	233,0
2	Chojnice	18,0	2,2	36,0	6,1	4,3	10	20,4	13,7	93,9	143	13	71	31	264,8
3	Jelenia Góra	17,9	2,2	36,6	3,5	3,9	12	20,2	12,6	98,5	117	15	75	22	231,2
4	Katowice	19,4	2,1	36,4	7,5	5,3	13	21,4	13,8	64,0	81	13	70	27	250,9
5	Kielce	18,6	1,7	38,0	6,3	5,1	14	21,8	12,9	55,6	79	13	72	23	240,2
6	Koszalin	17,7	2,1	34,1	8,2	4,4	9	.	.	73,9	97	13	76	31	248,9
7	Kraków	19,4	1,8	36,9	7,8	7,5	15	20,5	14,6	96,2	125	14	71	27	227,2
8	Lublin	19,3	2,4	38,0	7,7	4,3	13	21,3	12,4	35,4	53	12	66	23	264,3
9	Łódź	19,0	1,9	37,8	5,7	3,5	14	29,8	15,2	66,6	107	9	70	26	274,7
10	Mława	18,5	1,9	36,7	5,8	4,2	12	22,1	10,1	114,7	170	14	73	26	256,5
11	Olsztyn	18,0	1,9	36,6	7,7	6,9	9	25,3	11,7	107,1	153	14	75	26	221,9
12	Opole	19,7	1,9	37,3	7,7	6,2	14	23,4	12,8	62,0	79	13	69	20	262,9
13	Poznań	19,6	2,1	38,9	6,5	4,3	14	22,5	13,9	90,7	158	17	67	23	264,8
14	Rzeszów	20,2	2,6	38,2	8,1	6,1	16	22,2	13,8	41,9	51	15	67	22	254,8
15	Suwałki	17,5	1,6	33,7	5,9	4,1	9	20,6	10,2	71,6	107	13	75	33	244,0
16	Szczecin	18,5	1,7	36,3	6,2	3,7	11	22,6	9,3	35,0	59	12	71	25	237,0
17	Terespol	19,0	1,7	38,0	6,3	4,6	13	21,9	12,2	46,8	75	11	70	23	255,6
18	Toruń	19,5	2,4	39,9	5,3	2,0	15	23,0	11,5	52,0	93	13	67	21	253,5
19	Warszawa	20,1	2,4	38,1	9,5	7,9	14	23,2	10,9	60,0	94	12	64	18	267,6
20	Wrocław	20,1	2,4	37,4	7,2	6,0	18	20,6	12,5	102,0	156	13	67	25	275,4
21	Zakopane	16,3	2,1	31,1	7,5	5,9	9	19,4	9,1	140,8	94	16	74	37	183,6
22	Zielona Góra	20,1	2,8	39,2	8,9	8,4	13	24,1	12,4	58,5	105	15	62	20	246,1

Oznaczenia:

kreska (-) - zjawisko nie wystąpiło;

kropka (.) - brak danych;

* wartości odniesiono do średnich z okresu 1991-2020

Rys. 2.11. Średnie dobowe i ekstremalne temperatury powietrza oraz dobowe sumy opadu atmosferycznego w czerwcu 2026

Informacja o liczbie zarejestrowanych wyładowań atmosferycznych na obszarze Polski przez system wykrywania wyładowań PERUN

W czerwcu 2026 system wykrywania i lokalizacji wyładowań atmosferycznych PERUN zarejestrował na obszarze Polski 1909635 wyładowań, w tym:

- 1794409 wyładowań chmurowych,
- 14012 wyładowania doziemne dodatnie,
- 101214 wyładowania doziemne ujemne.

3. Warunki hydrologiczne

Ostatniego dnia maja (31 V) stan wody na Wiśle znajdował się głównie w strefie wody niskiej, tylko w górnym biegu i w ujściowym odcinku lokalnie w strefie wody średniej. Na Narwi występowała strefa wody niskiej. Na Bugu tego dnia stan wody układał się w strefie niskiej. Poziom wody na Odrze układał się głównie w strefie wody niskiej, tylko w górnym i ujściowym biegu miejscami w strefie wody średniej. Stan wody na Warcie układał się w strefie wody niskiej.

Pod względem opadów czerwiec 2026 był bardzo zróżnicowany. W centrum kraju przeważały warunki w normie (90-110% normy), a miejscami było sucho (75-89% normy). Bardzo sucho (50-74% normy) było lokalnie na południowym wschodzie, wschodzie oraz na północnym zachodzie, natomiast wilgotno (111-125%) i bardzo wilgotno (126-150%) miejscami na zachodzie, północy i północnym wschodzie kraju. Skrajnie wilgotno (>150% normy) było lokalnie w rejonie Leszna.

W tab. 2.1 przedstawiono charakterystyki meteorologiczne (m.in. opadowe) dla wybranych 22 miast położonych w różnych rejonach Polski. Liczba dni z opadem w miesiącu wynosiła najczęściej kilkanaście dni; najwięcej, 17 dni z opadem zanotowano w Poznaniu, a najmniej, 9 dni, w Łodzi.

Tab. 3.1. Najwyższe dobowe sumy opadu w województwach (20 mm i wyższe)

Data	Opad maks. [mm]	Lokalizacja	Województwo i % stacji z opadem powyżej 20mm	Zlewnia
1 VI	44	Staszów	świętokrzyskie, 3%	Czarna
	33	Czarnowo	mazowieckie, 8%	Narew
	25	Kleszczele	podlaskie, 2%	Nurzec
	24	Studzianka	lubelskie, 9%	Bug
3 VI	69	Działoszyn	łódzkie, 3%	Warta
	58	Czerwionka-Leszczyny	śląskie, 18%	Bierawka
	36	Jabłonka	małopolskie, 7%	Czarna Orawa
4 VI	22	Baligród-Mchawa	podkarpackie, 3%	San
5 VI	33	Zarzeczany	podlaskie, 5%	Supraśl
	23	Banie Mazurskie	warmińsko-mazurskie, 6%	Węgorapa
7 VI	42	Kłanino	zachodniopomorskie, 6%	Parzęta
	24	Sitowiec	kujawsko-pomorskie, 7%	Brda
	23	Branice	opolskie, 3%	Boczne koryto Opawy
	22	Pasłęk	warmińsko-mazurskie, 3%	Elbląg
	20	Jasień	pomorskie, 2%	Łupawa
9 VI	47	Ustroń-Równica-Wieś	śląskie, 22%	Mała Wisła
	42	Łącko	małopolskie, 25%	Dunajec
	21	Rykoszyn	świętokrzyskie, 3%	Nida
10 VI	71	Wysowa	małopolskie, 75%	Ropa
	47	Jarnońtówek	opolskie, 97%	Osobłoga
	46	Sanok-Trepcza	podkarpackie, 27%	San
	39	Mirków	łódzkie, 66%	Prosna
	34	Złoty Stok	dolnośląskie, 39%	Nysa Kłodzka
	34	Kamesznica	śląskie, 40%	Sofa
	34	Nowa Słupia	świętokrzyskie, 51%	Kamienna
	31	Warszawa-Bielany	mazowieckie, 54%	Wisła
	28	Ptaki	podlaskie, 13%	Pisa
	27	Sławno	zachodniopomorskie, 2%	Wieprza
	26	Ostrzeszów II	wielkopolskie, 5%	Barycz
	24	Turowo	warmińsko-mazurskie, 3%	Pisa
	23	Gdańsk-Port Północny	pomorskie, 2%	Zatoka Gdańska
	21	Annopol	lubelskie, 4%	Wieprza

Data	Opad maks. [mm]	Lokalizacja	Województwo i % stacji z opadem powyżej 20mm	Zlewnia
11 VI	31	Wronki	wielkopolskie, 10%	Warta
	27	Lidzbark Warmiński	warmińsko-mazurskie, 9%	Łyna
	23	Kudowa-Zdrój	dolnośląskie, 1%	Klikawa
	21	Chrzastowo	kujawsko-pomorskie, 3%	Noteć
12 VI	33	Mikołajki	warmińsko-mazurskie, 3%	Pisa
13 VI	24	Olsztyn	warmińsko-mazurskie,	Łyna
	23	Sawino	podlaskie, 2%	Narew
	23	Sierakowo	zachodniopomorskie, 5%	Wieprza
	22	Łódź-Lublinek	łódzkie, 3%	Ner
	22	Koszarawa-Żłabne	śląskie, 2%	Soła
14 VI	36	Mikorowo	pomorskie, 9%	Łeba
	36	Białogard	zachodniopomorskie, 14%	Paręta
15 VI	30	Różki-Dębie	pomorskie, 11%	Brda
	24	Gołdap	warmińsko-mazurskie, 6%	Węgorapa
	22	Polanów	zachodniopomorskie, 2%	Wieprza
16 VI	21	Jabłonowo-Wypychy	podlaskie, 2%	Narew
19 VI	59	Śnieżka	dolnośląskie, 7%	Bóbr
	34	Radzyń	lubuskie, 5%	Odra
	32	Błotnica	wielkopolskie, 14%	Obrzyca
20 VI	91	Szamotuły-Baborówko	wielkopolskie, 3%	Warta
	55	Kwietniki	dolnośląskie, 26%	Kaczawa
	36	Łozy	lubuskie, 6%	Bóbr
	34	Miechów	małopolskie, 1%	Szreniawa
	28	Najmowo	kujawsko-pomorskie, 5%	Osa
	26	Jarnołtówek	opolskie, 3%	Osobłoga
	24	Kinowo	zachodniopomorskie, 5%	Rega
21 VI	78	Dębno	małopolskie, 15%	Dunajec
	76	Komańcza	podkarpackie, 3%	San
	60	Jawor	dolnośląskie, 2%	Kaczawa
	60	Struszewo	pomorskie, 11%	Słupia
	47	Karsibór II	zachodniopomorskie, 5%	Gwda
	44	Włochów	świętokrzyskie, 7%	Pilica
	43	Świątajno	warmińsko-mazurskie, 6%	Narew
	27	Dęby Szlacheckie	wielkopolskie, 1%	Warta
	26	Ostrołęka	mazowieckie, 8%	Narew
	24	Silniczka	łódzkie, 3%	Pilica
22 VI	21	Korfantów II	opolskie, 3%	Odra
	88	Markowe Szczawiny	małopolskie, 14%	Skawa
	55	Baranówek	świętokrzyskie, 14%	Czarna
	30	Drawsko Pomorskie	zachodniopomorskie	Drawa
29 VI	24	Nowy Żmigród	podkarpackie, 1%	Wisłoka
	52	Gryfino	zachodniopomorskie, 5%	Odra
	46	Nowa Wieś	dolnośląskie, 2%	Nysa Kłodzka
	43	Piwoń	śląskie, 11%	Przemsza
30 VI	35	Wysokie	lubelskie, 4%	Wieprza
	68	Bydgoszcz	kujawsko-pomorskie, 46%	Brda
	66	Zębowo	wielkopolskie, 44%	Obra
	51	Szczecinek	zachodniopomorskie, 13%	Gwda
	45	Różki-Dębie	pomorskie, 20%	Brda
	42	Ceber-Kozie Doły	dolnośląskie, 8%	Odra
	35	Sulechów	lubuskie, 16%	Odra
	32	Lubstyn	warmińsko-mazurskie,	Drwęca

W tabeli 3.1 umieszczono najwyższe w województwach dobowe sumy opadu (20 mm i wyższe), jakie wystąpiły w poszczególnych dniach czerwca. Na podstawie tych informacji można stwierdzić, że w czerwcu opady przekraczające 20 mm na dobę (uznawane za

potencjalnie niebezpieczne) były notowane niemal przez wszystkie dni w miesiącu. Najwyższa dobowa suma opadów została zarejestrowana w dniu 20 VI na stacji meteorologicznej Szamotuły-Baborówko i spadło tam 91 mm.

Tab. 3.2. Najwyższe dobowe przyrosty stanu wody (50 cm i wyższe, o 6 UTC)

Data	Województwo	Rzeka	Stacja wodowskazowa	Przyrost stanu [cm]
4 VI	śląskie	Ruda	Rybnik-Paruszowiec	112
	śląskie	Ruda	Rybnik-Gotartowice	87
	śląskie	Gostynia	Tychy	80
	śląskie	Olza	Łaziska	74
	śląskie	Olza	Cieszyn	50
	dolnośląskie	Odra	Krzyżanowice	66
	śląskie	Odra	Racibórz-Miedonia	55
	opolskie	Nysa Kłodzka	Malerzowice Wielkie	64
	opolskie	Nysa Kłodzka	Skorogoszcz	54
	małopolskie	Wisła	Jawiszowice	55
5 VI	śląskie	Kłodnica	Gliwice	54
	kujawsko-pomorskie	Wda	Krąplewice	52
6 VI	dolnośląskie	Odra	Ścinawa	58
8 VI	kujawsko-pomorskie	Wda	Krąplewice	69
10 VI	małopolskie	Wisła	Jawiszowice	74
11 VI	małopolskie	Dunajec	Nowy Targ	106
	małopolskie	Dunajec	Nowy Targ-Kowaniec	77
	małopolskie	Dunajec	Koniówka	57
	małopolskie	Raba	Kasinka Mała	100
	małopolskie	Raba	Stróża	90
	małopolskie	Raba	Mszana Dolna	54
	małopolskie	Czarna Orawa	Jabłonka	92
	małopolskie	Zdynia	Uście Gorlickie-Zdynia	72
	małopolskie	Łososina	Piekietko	70
	śląskie	Odra	Racibórz-Miedonia	69
	małopolskie	Ropa	Uście Gorlickie	68
	śląskie	Wisła	Zabrzeg	68
	małopolskie	Wisła	Grabie	65
	śląskie	Wisła	Goczałkowice	54
	małopolskie	Poprad	Muszyna-Milik	67
	małopolskie	Poprad	Stary Sącz	50
	podlaskie	Biała	Zawady	64
	łódzkie	Ner	Kazimierz	63
	małopolskie	Mszanka	Mszana Dolna	58
	małopolskie	Skawa	Jordanów	56
12 VI	małopolskie	Skawa	Sucha Beskidzka	53
	małopolskie	Stradomka	Stradomka	56
	małopolskie	Wisła	Jawiszowice	103
	małopolskie	Wisła	Karsy	83
	małopolskie	Wisła	Szczucin	64
	śląskie	Soła	Czaniec-Kobiernice	95
	dolnośląskie	Odra	Malczyce	77
	małopolskie	Dunajec	Żabno	59
	podkarpackie	San	Dynów	52

Data	Województwo	Rzeka	Stacja wodowskazowa	Przyrost stanu [cm]
13 VI	świętokrzyskie	Wisła	Sandomierz	86
	podkarpackie	Wisła	Koło	71
	świętokrzyskie	Wisła	Zawichost	52
	podkarpackie	San	Przemyśl	55
14 VI	łódzkie	Ner	Kazimierz	69
	mazowieckie	Wisła	Kolonia Nadwiślańska	57
15 VI	śląskie	Soła	Czaniec-Kobiernice	69
	kujawsko-pomorskie	Wda	Krąplewice	64
16 VI	warmińsko-mazurskie	Bauda	Nowe Sadłuki	50
17 VI	śląskie	Soła	Czaniec-Kobiernice	65
20 VI	warmińsko-mazurskie	Pasłęka	Pierzchały 2	71
22 VI	dolnośląskie	Ślęza	Borów	52
	dolnośląskie	Czarna Woda	Rzeszotary	52
23 VI	świętokrzyskie	Łagowica	Mocha	91
	kujawsko-pomorskie	Wda	Krąplewice	60
	małopolskie	Wisła	Czernichów-Prom	59
	dolnośląskie	Bystrzyca	Lubachów	54
	świętokrzyskie	Czarna Nida	Daleszyce	53
28 VI	śląskie	Soła	Czaniec-Kobiernice	68
	lubelskie	Tyśmienica	Siemień	51
30 VI	śląskie	Brynica	Brynica	66

Na rzekach w czerwcu notowano głównie tendencję spadkową i stabilizację stanów wody, lokalne i okresowe wahania związane były ze spływem wód opadowych i z pracą urządzeń hydrotechnicznych. Widoczny był także wpływ północnej cyrkulacji atmosferycznej na poziom wody w Bałtyku, głównie na przełomie I i II dekady oraz pod koniec III dekady miesiąca.

Zestawienie najwyższych dobowych przyrostów stanu wody (50 cm i wyższe, o 6 UTC) zamieszczono w tab. 3.2. Umieszczone tu najwyższe dobowe wartości wzrostów stanu wody, zgodnie z zasadą przyjętą w miesięcznych Biuletynach PSHM, dotyczą wartości z godz. 6 UTC. Również informacje o wysokości przekroczeń stanu ostrzegawczego i alarmowego podawane są w Biuletynach PSHM wg stanu na godz. 6 UTC.

Najważniejszymi przyczynami wysokich wzrostów stanu wody w rzekach w tym miesiącu były: spływ wód opadowych oraz praca urządzeń hydrotechnicznych.

W czerwcu nie notowano przekroczeń stanu alarmowego, a stan ostrzegawczy został przekroczony w dorzeczu Wisły na rzekach: Sękówka (Gorlice, 11 VI, przekroczenie o 13 cm), Łagowica (Mocha, 23 VI, przekroczenie o 3 cm) i Brynica (Brynica, 30 VI, przekroczenie o 11 cm), a w dorzeczu Odry na Ślęzie w Białobrzeziu (21 VI, o 7 cm).

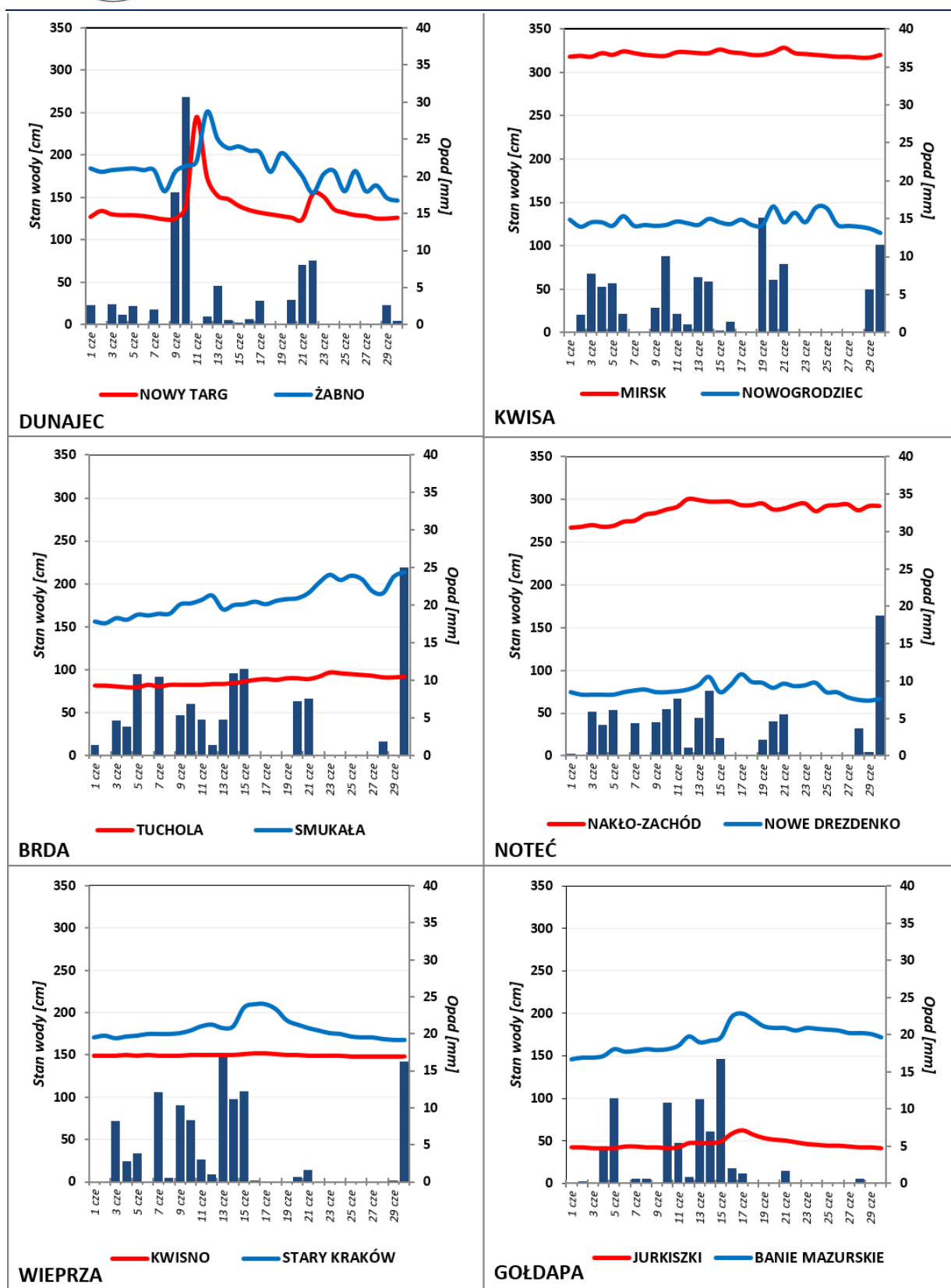
Ostatniego dnia czerwca (30 VI) stan wody na Wiśle znajdował się głównie w strefie wody niskiej, tylko w górnym biegu i w ujściowym odcinku lokalnie w strefie wody średniej. Na Narwi występowała strefa wody niskiej. Na Bugu tego dnia stan wody układał się w strefie niskiej. Poziom wody na Odrze układał się głównie w strefie wody niskiej, tylko w górnym i ujściowym biegu miejscami w strefie wody średniej. Stan wody na Warcie układał się w strefie wody niskiej.

W czerwcu wartości stanu wody niższe lub równe najniższej dotychczas obserwowanej wartości, do roku 2025, odnotowano na 24 stacjach wodowskazowych, na 16 w dorzeczu Wisły i na 8 w dorzeczu Odry. Najwyższe odchylenia od minimum notowano w Trawniskach na Wieprzu (30 VI), kiedy stan wody był niższy od dotychczasowego minimum (do 2025 roku) o 19 cm. W poprzednim miesiącu takie wartości odnotowano na 9 stacjach.

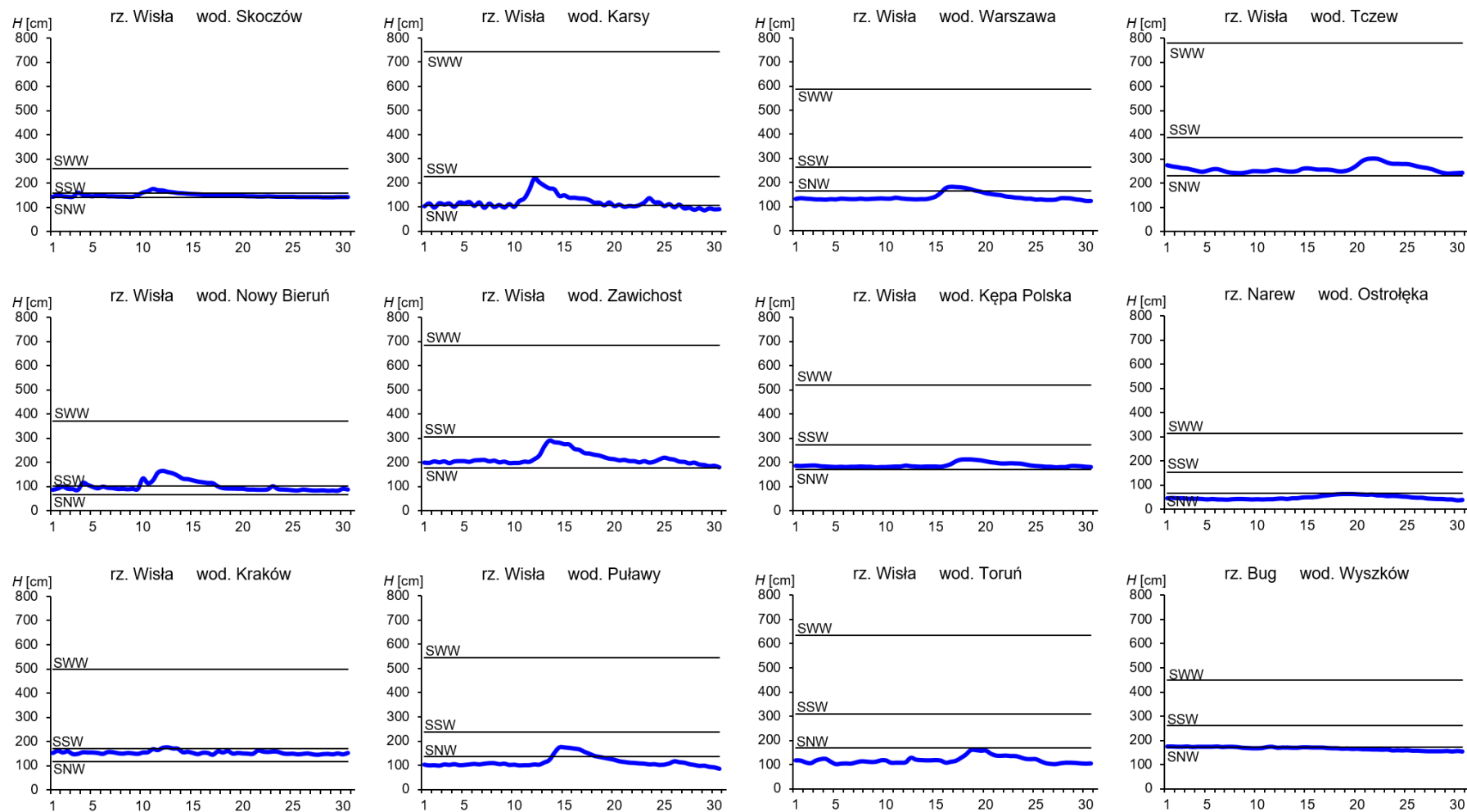
Tab. 3.3. Stacje wodowskazowe, na których stan wody w czerwcu 2026 był niższy od dotychczas obserwowanych wartości (do roku 2025)

Lp.	Rzeka	Stacja wodowskazowa	$H_{\min \text{ abs.}}$ [cm]	Czerwiec 2026 $H_{\min}$ [cm]	ΔH * [cm]	Data wystąpienia $H_{\min}$ (czerwiec 2026)
Dorzecze Wisły						
1	Wiśła	Sierosławice	30	30	0	29
2	Soła	Czaniec-Kobiernice	143	142	1	20
3	Czarna	Połaniec	94	90	4	10
4	Jasiołka	Jasło	74	74	0	30
5	Wiśłok	Tryńcza	164	162	2	29, 30
6	Tanew	Harasiuki	76	70	6	30
7	Bukowa	Ruda Jastkowska	22	19	3	30
8	Świślina	Rzepin	96	94	2	5, 29
9	Ilżanka	Kazanów	155	154	1	28
10	Wieprz	Trawniki	284	265	19	30
11	Wieprz	Lubartów	162	157	5	30
12	Wieprz	Kośmin	136	127	9	29, 30
13	Radomka	Rogożek	104	102	2	28
14	Pilica	Spała	12	12	0	1, 3
15	Bug	Kryłów	12	-2	14	28, 29
16	Liwiec	Łochów	102	95	7	28, 29, 30
Dorzecze Odry						
1	Mała Panew	Krupski Młyn	17	17	0	29, 30
2	Nysa Kłodzka	Bardo	38	30	8	29, 30
3	Ścinawka	Tłumaczów	95	95	0	28, 29
4	Warta	Lgota Nadwarcie	71	70	1	29
5	Warta	Działoszyn	388	387	1	29, 30
6	Warta	Osjaków	117	108	9	30
7	Warta	Burzenin	54	53	1	30
8	Liswarta	Kule	74	70	4	29

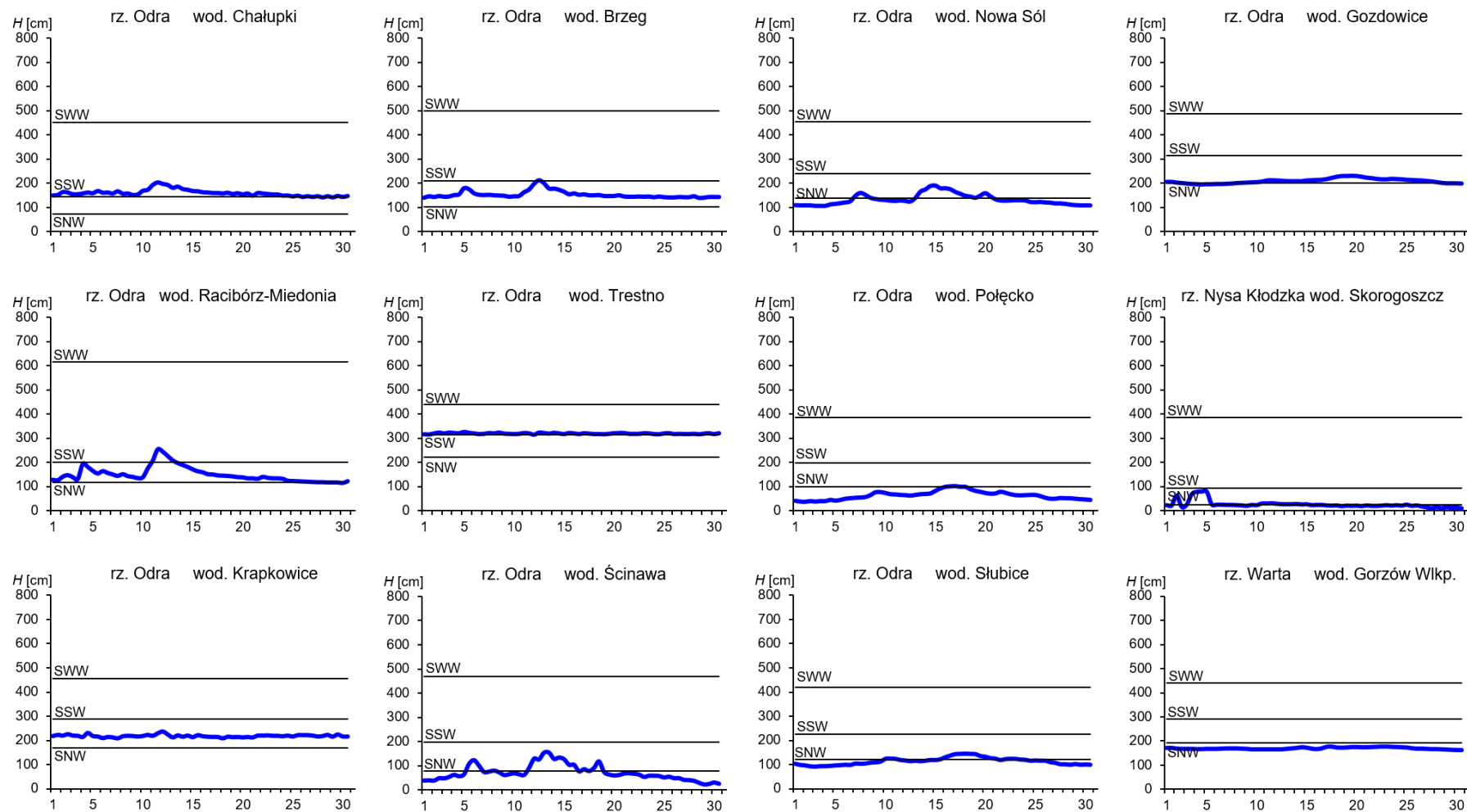
* $\Delta H = H_{\min \text{ abs.}} - H_{\min} \text{ (czerwiec 2026)}$

Rys. 3.1. Wysokość opadów średnich [mm] i przebieg stanu wody [cm] dla wybranych zlewni w Polsce w czerwcu 2026

Rys. 3.2. Hydrogramy stanu wody na Wiśle, Narwi i Bugu w czerwcu 2026

Rys. 3.3. Hydrogramy stanu wody na Odrze, Nysie Kłodzkiej i Warcie w czerwcu 2026

4. Odpływ rzeczny

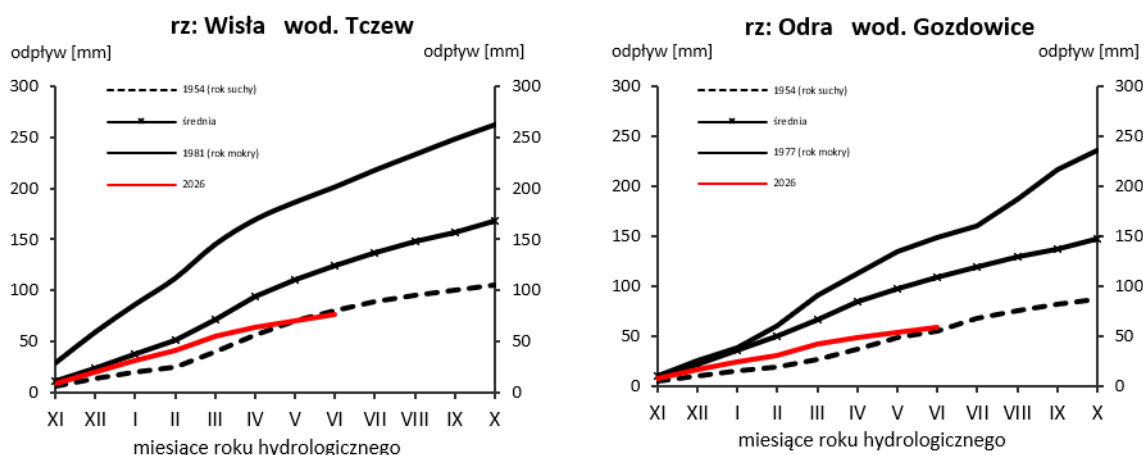
W czerwcu wartości odpływu w przekrojach rzek dorzecza Wisły i Odry oraz rzek Przymorza były zróżnicowane, ale przeważnie znacznie niższe od normy.

Odpływ (tab. 4.1) w dorzeczu Wisły wynosił od 32,2% normy w Wyszku na Bugu do 55,8% normy w Nowym Sączu na Dunajcu, a w dorzeczu Odry od 10,5% normy w Osetnie na Baryczy do 49,0% w Żaganiu na Bobrze. W rzekach Przymorza odpływ stanowił 78,7% odpływu normalnego w Resku na Redze, 88,5% w Słupsku na Słupi i 76,9% w Sępólnie na Łynie.

W dorzeczu Wisły wskaźnik odpływu kształtował się od 0,63 SNQ w Kośminie na Wieprzu do 3,66 SNQ w Nowym Sączu na Dunajcu, a w dorzeczu Odry od 0,57 SNQ w Osetnie na Baryczy do 1,96 SNQ w Raciborzu-Miedoni na Odrze. W rzekach Przymorza odpływ wyniósł 1,18 SNQ w Resku na Redze, 1,33 SNQ w Słupsku na Słupi i 1,50 SNQ w Sępólnie na Łynie.

Odpływ Wisły do Bałtyku wyniósł w czerwcu 5,29 mm, tj. 39,0% normy, Odrą odpłynęło 4,53 mm, tj. 41,9% normy.

Odpływ rzeczny od początku roku hydrologicznego, tj. od 1 listopada 2025 do 30 czerwca 2026 w dorzeczu Wisły zawierał się w granicach od 44,9% normy w Wyszku na Bugu do 86,1% w Nowym Sączu na Dunajcu, a w dorzeczu Odry od 36,5% normy w Osetnie na Baryczy do 60,2% w Raciborzu-Miedoni na Odrze. W przekrojach zamykających zlewnie: Wisły w Tczewie oraz Odry w Gozdowicach odpływ ten był równy odpowiednio: 61,2% i 53,5% odpływu normalnego, a w rzekach Przymorza wynosił: dla Regi 65,3%, dla Słupi 82,0%, a dla Łyny 86,2% normy.

Rys. 4.1. Krzywe sumowe odpływu Wisły w Tczewie i Odry w Gozdowicach

Tab. 4.1. Odpływ w czerwcu 2026 w stosunku do wartości charakterystycznych z wielolecia 1951-2020, w wybranych profilach wodowskazowych

Lp	Rzeka	Przekrój	A [km ²]	Wartości średnie z okresu 1951 - 2020								Czerwiec 2026					
				$\overline{Q}_6$ [m ³ /s]	$\overline{H}_6$ [mm]	$\overline{V}_6$ [mln m ³]	$\overline{Q}_r$ [m ³ /s]	$\overline{H}_r$ [mm]	$\overline{V}_r$ [mln m ³]	$\Sigma \overline{k}$	SNQ [m ³ /s]	Q [m ³ /s]	H [mm]	V [mln m ³]	n [%]	Q/SNQ	Σk
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1	Wiśła	Sandomierz	31 810	342	27,8	886	287	285	9 063	0,702	101	160	13,0	415	46,8	1,59	0,514
2	Wiśła	Warszawa	84 945	613	18,7	1 589	564	210	17 801	0,716	228	244	7,45	632	39,8	1,07	0,468
3	Wiśła	Tczew	193 923	1 016	13,6	2 635	1 032	168	32 539	0,743	417	396	5,29	1 026	39,0	0,95	0,454
4	Dunajec	Nowy Sącz	4 337	97,6	58,3	253	65,0	472	2 049	0,663	14,9	54,5	32,6	141	55,8	3,66	0,571
5	San	Przemyśl	3 688	61,1	42,9	158	52,0	445	1 641	0,751	10,3	21,0	14,8	54,4	34,4	2,03	0,371
6	Wieprz	Kośmin	10 293	31,0	7,81	80,4	36,8	113	1 159	0,745	16,0	10,1	2,54	26,2	32,6	0,63	0,380
7	Pilica	Sulejów	3 927	18,7	12,3	48,4	22,0	177	695	0,735	8,98	7,05	4,65	18,3	37,7	0,79	0,402
8	Narew	Ostrołęka	21 921	84,0	9,93	218	108	156	3 411	0,784	42,7	32,9	3,89	85,3	39,2	0,77	0,383
9	Bug	Wyszków	38 394	123	8,32	319	152	125	4 799	0,787	52,3	39,7	2,68	103	32,2	0,76	0,353
10	Łyna	Sępól	3 640	17,0	12,1	44,2	24,5	212	773	0,774	8,74	13,1	9,33	34,0	76,9	1,50	0,667
11	Odra	Racibórz-Miedonia	6 729	67,6	26,1	175	64,3	302	2 029	0,717	15,4	30,2	11,6	78,3	44,6	1,96	0,432
12	Odra	Ścinawa	29 612	184	16,1	476	177	189	5 589	0,709	62,9	70,6	6,18	183	38,4	1,12	0,374
13	Odra	Nowa Sól	36 840	187	13,2	486	200	171	6 292	0,712	79,4	77,8	5,47	202	41,5	0,98	0,389
14	Odra	Gozdowice	109 810	459	10,8	1 189	512	147	16 141	0,743	241	192	4,53	498	41,9	0,80	0,397
15	Nysa Kł.	Skorogoszcz*	4 489	41,4	23,9	107	35,7	251	1 127	0,679	9,12	11,5	6,64	29,8	27,8	1,26	0,289
16	Barycz	Osetno	4 580	8,37	4,73	21,7	14,8	102	466	0,769	1,55	0,88	0,50	2,28	10,5	0,57	0,280
17	Bóbr	Żagań	4 255	33,5	20,4	86,8	37,2	276	1 174	0,734	11,5	16,4	9,99	42,5	49,0	1,43	0,389
18	Warta	Sieradz	8 156	37,7	12,0	97,7	44,3	171	1 396	0,739	21,0	15,2	4,83	39,4	40,3	0,72	0,426
19	Warta	Poznań	25 909	77,7	7,78	201	99,4	121	3 135	0,764	39,6	30,8	3,08	79,8	39,6	0,78	0,405
20	Noteć	N. Drezdenko	15 932	59,9	9,74	155	72,6	144	2 289	0,742	38,4	29,1	4,73	75,4	48,6	0,76	0,387
21	Rega	Resko	1 134	6,85	15,7	17,8	8,70	242	274	0,743	4,57	5,39	12,3	14,0	78,7	1,18	0,485
22	Słupia	Słupsk	1 452	12,8	22,8	33,1	15,6	338	491	0,705	8,52	11,3	20,2	29,3	88,5	1,33	0,578

* - Przepływ jest pod wpływem gospodarki wodnej w zbiorniku.

Objaśnienia do tab. 4.1.

Q_m	przepływ średni miesięczny z wielolecia,
H_m	odpływ miesięczny średni z wielolecia,
V_m	odpływ miesięczny średni z wielolecia,
m	indeks miesiąca
Q_r	przepływ średni roczny, z wielolecia,
H_r	odpływ roczny średni z wielolecia,
V_r	odpływ roczny średni z wielolecia,
r	indeks roku
$\sum k$	wskaźnik sumarycznego odpływu od początku roku hydrologicznego (1 listopada) w stosunku do odpływu średniego rocznego będącego sumą odpływów średnich miesięcznych z wielolecia
SNQ	przepływ średni z minimalnych przepływów rocznych z wielolecia,
Q	przepływ średni miesięczny bieżącego roku,
H	odpływ miesięczny bieżącego roku,
V	odpływ miesięczny bieżącego roku,
n	procent w stosunku do wartości średniej z wielolecia $n = Q / \bar{Q} * 100\% = H / \bar{H} * 100\% = V / \bar{V} * 100\%$,
k	wskaźnik odpływu miesięcznego w stosunku do odpływu średniego rocznego $k = H / \bar{H}_r = V / \bar{V}_r$
$\sum k$	wskaźnik sumarycznego odpływu od początku roku hydrologicznego (1 listopada) do końca danego miesiąca w stosunku do odpływu średniego rocznego

5. Jeziora

Rys. 5.1. Lokalizacja jezior bazowych i bilansowych sieci limnologicznej

Tab. 5.1. Morfometria i zlewnie jezior

Lp.	Jezioro	Jezioro				Zlewnia	Powierzchnia zlewni jeziora ²⁾
		Powierzchnia ²⁾	Objętość ¹⁾	Głębokość średnia ¹⁾	Głębokość maksymalna ¹⁾		[km ²]
		[km ²]	[mln m ³]	[m]	[m]		
1	Sławskie	8,3	43	5,2	12,3	Obrzyca – Odra	206,1
2	Powidzkie	10,7	131	12,7	45,4	Meszna – Warta	79,6
3	Komorze	3,9	49	11,8	34,7	Piława – Gwda	35,8
4	Sławianowskie	2,9	18	6,6	15,0	Głomia – Gwda	107,7
5	Ostrowite	3,6	36	9,4	28,5	Płociczna – Drawa	311,3
6	Morzycko	3,2	50	14,5	60,0	Słubia – Odra	60,6
7	Rajgrodzkie	14,6	143	9,4	52,0	Jęgrznia – Biebrza	742,8
8	Dejguny	7,7	93	12,0	45,0	Pisa – Narew	57,7
9	Bachotek	2,2	15	7,2	24,3	Skarlanka – Drwęca	233,4
10	Jasień	5,7	48	8,3	32,2	Łupawa	71,7
11	Raduńskie Górne	3,8	60	15,5	43,0	Radunia	73,6
12	Dadaaj	9,7	121	12,3	39,8	Wadąg – Łyna	340,1

¹⁾ Atlas Jezior Polski (1996, 1997, 2000)

²⁾ Mapa Podziału Hydrograficznego (2010)

W czerwcu 2026 roku średni poziom wody dla wszystkich jezior niewiele się zmienił, dokładnie był to spadek o 1,8 cm. W poszczególnych akwenach przedstawiało się to następująco: dominowały spadki stanów wody - było to dziewięć jezior (największy spadek 5 cm zanotowano w Sławianowskim oraz w Dejgunach), a wzrosty stwierdzono w trzech akwenach (około 2 cm). W czerwcu, stany wody układały się następująco: sześć jezior posiadało wodę wysoką, a po trzy jeziora - wodę średnią i niską. Najwyższe odchylenie od średniego stanu wody odnotowano w Jeziorze Powidzkim (-61 cm), kolejną najwyższą wartością było dodatnie odchylenie w jeziorze Dejguny (+18 cm). Z kolei różnica poziomu wody między stanem bieżącym a wieloletnim wyniosła średnio dla wszystkich jezior +0,8 cm. Wartość powyższa jest wartością średnią dla wszystkich zbiorników, a dla poszczególnych akwenów sytuacja ta wyglądała różnie - w czerwcu nadmiar wody odnotowano w siedmiu jeziorach (największy odnotowano w Dadaju), a niedobór w pięciu (największy był w Powidzkim).

Średnia temperatura wody jeziornej mierzona przy wodowskazach nadal rosła i wyniosła 20,2°C, czyli była wyższa o 6,0°C niż w ubiegłym miesiącu. Temperatura wody wzrosła we wszystkich jeziorach, a ekstremalne jej wzrosty odnotowano w Dadaju (o 7,0°C) oraz w Sławskim (o 5,1°C). Wartość średnia temperatury wody dla wszystkich jezior, jak wspomniano wyżej, wynosiła 20,2°C, a wartości skrajne to 22,2°C (Sławskie) oraz 18,2°C (Dejguny). Z kolei dobowe wartości ekstremalne zmierzono także w tych samych jeziorach, czyli w Sławskim oraz Dejgunach: w pierwszym przypadku, w dniu 29 VI zmierzono 27,7°C, a w drugim przypadku 1 VI zanotowano 14,8°C. Jeziora położone na Niżu (21,0°C) były nieco cieplejsze od jezior pomorskich i mazurskich.

W bieżącym miesiącu średnia przezroczystość wody kontrolowanych jezior wyniosła 4,3 m i była wyższa od majowej o 1,3 m. Zmiany widzialności krążka Secchiego w poszczególnych zbiornikach przedstawiały się następująco: dziesięć zbiorników posiadało lepsze wartości widzialności, a dwa gorsze. Wartości skrajne zmierzono w wodach jezior: Morzycko (7,0 m) i Sławskiego (1,3 m).

W czerwcu w jeziorach głębokich coraz bardziej widoczna była letnia stratyfikacja termiczna. Temperatura wód powierzchniowych wszystkich jezior głębokich wzrosła, temperatura wody wzrosła również w powstającym metalimnionie, ale nie aż tak bardzo, natomiast w wodach głębinowych temperatura nie zmieniła się istotnie. W wodach wierzchniej warstwy zbiorników nastąpił wzrost temperatury o około 6°C, a maksymalnie temperatura wody powierzchniowej wzrosła w Rajgrodzkim (o 8°C). W czerwcu najwyższą wartość temperatury wody zmierzono w Bachotku (20,5°C na głębokości 1 m), w poszczególnych zbiornikach temperatura wody zazwyczaj oscylowała wokół 19°C. Miąższość warstwy wód leżących poniżej, tj. tworzącego się metalimnionu, wynosiła zazwyczaj kilka metrów (około 6 m), a gradient spadku temperatury wynosił zwykle około 1,0°C/mb. W wodach głębinowych nie zanotowano znaczącej zmiany temperatury – najcieplejsze wody tworzącego się hipolimnionu (leżące tuż pod wodami powstającego metalimnionu) posiadały temperaturę około 8°C, a najchłodniejsze około 5°C (wody naddenne); temperaturę minimalną zarejestrowano w Rajgrodzkim (wody naddenne) i wynosiła ona 4°C. Miąższość

wód tej warstwy wahała się od 15 m (Bachotek) do blisko 50 m (Morzycko). Z kolei w całym pionie pomiarowym najcieplejszą wodę posiadało jez. Bachotek (12,1°C), a najchłodniejszą – głębokie jez. Morzycko (8,2°C). Temperatura średnia wszystkich jezior wynosiła 9,1°C i była wyższa od ubiegłomiesięcznej o 1,3°C (trzeba pamiętać, że brany jest pod uwagę cały pion głębokościowy).

Jak wspomniano wyżej, kontrolowane akweny były w trakcie różnicowania się poszczególnych warstw wody. W tworzącym się epilimnionie miesięczne zmiany natlenienia wody postępowały zazwyczaj w kierunku zubożenia tej warstwy wody w tlen. Generalnie zawartość tlenu rozpuszczonego w wodach tej warstwy oscylowała wokół wartości 10 mgO₂/dm³. W strefie leżącej poniżej tworzącego się epilimnionu, notowany był spadek natlenienia wody, zazwyczaj z 10 mgO₂/dm³ do około 5 - 7 mgO₂/dm³ na przestrzeni kilku metrów. Także niżej, tj. poniżej powstającego epilimnionu, zaobserwowano przejściowy spadek natlenienia w pojedynczych jeziorach, a najwyraźniej obserwowano to w jeziorze Komorze (1,8 mgO₂/dm³). Z kolei w wodach głębinowych, nadal następowało pogarszanie się warunków tlenowych. W zasadzie, oprócz Ostrowitego, Bachotka i Jasienia, nie stwierdzono większych stref pozbawionych tlenu lub też posiadających go mało. W Ostrowitym brak tlenu rozpuszczonego lub jego niewystarczającą ilość, zmierzono już na głębokości 12 m, czyli do dna pozostawało 18 m, a w przypadku dwóch pozostałych akwenów deficyt tlenu był mniejszy. Z kolei średnie natlenienie wody w całym profilu pomiarowym wszystkich jezior wyniosło 5,2 mgO₂/dm³ i było niższe od majowego aż o 2,8 mgO₂/dm³. Najślabsze natlenienie wody jeziornej w całym profilu stwierdzono w Ostrowitym (2,5 mgO₂/dm³), a najwyższe w Dejunach (8,6 mgO₂/dm³).

W dwóch jeziorach płytkich (Sławskie i Sławianowskie) stwierdzono wzrost temperatury wody oraz spadek jej natlenienia (głównie w dolnej części profilu pomiarowego).

Tab. 5.2. Stan i temperatura wody jezior w czerwcu 2026

Lp	Jezioro	$\bar{H}_{Vi}$ (1981 – 2020)			H_{Vi}			Stan wody	ΔH			T_{Vi}			ΔT		
		NNW	SSW	WWW	NW	SW	WW		NW	SW	WW	NT	ST	WT	NT	ST	WT
		[cm]			[cm]				[cm]			[°C]			[°C]		
1	Sławskie	152	171	191	182	184	188	wysoki	0	-1	2	18,3	22,2	27,7	5,5	5,1	5,7
2	Powidzkie	419	463	507	385	388	389	niski	-1	-1	-3	17,1	20,3	26,0	5,5	6,2	8,7
3	Komorze	119	128	139	116	116	117	niski	0	-1	-1	17,3	20,3	25,6	6,0	5,6	6,6
4	Sławianowskie	166	199	226	188	190	192	średni	-1	-5	-9	16,7	20,9	27,4	6,5	6,0	9,0
5	Ostrowite *)	81	95	111	105	107	108	średni	-2	-3	-4	18,1	21,0	25,6	5,7	5,5	5,9
6	Morzycko	170	195	223	205	206	207	wysoki	-3	-4	-5	16,7	21,1	27,0	4,4	5,4	6,9
7	Rajgrodzkie	146	197	250	205	209	212	wysoki	1	2	3	15,5	19,8	26,6	6,5	5,9	8,2
8	Dejguny	160	178	213	196	199	202	wysoki	-3	-5	-4	14,8	18,2	25,9	7,8	6,7	11,6
9	Bachotek	178	254	299	269	275	276	wysoki	-7	-4	-5	17,4	20,5	25,9	7,2	6,1	8,4
10	Jasień	128	137	148	127	131	135	niski	-2	1	5	17,0	20,0	26,3	7,2	6,1	9,3
11	Raduńskie G.	483	494	511	487	490	493	średni	1	2	3	16,0	18,8	24,1	9,4	6,8	7,6
12	Dadaj	105	134	196	154	160	164	wysoki	-1	-2	-4	16,3	19,7	26,9	7,8	7,0	10,1

*) Ostrowite – wielolecie 2005 – 2020

gdzie:

$\bar{H}_m$ - stany charakterystyczne wody w danym miesiącu w wieloleciu 1981-2020

H_m - stany charakterystyczne wody w danym miesiącu

ΔH - zmiany stanów charakterystycznych wody w stosunku do poprzedniego miesiąca

T_m - temperatury charakterystyczne wody w danym miesiącu

ΔT - zmiany temperatur charakterystycznych wody w stosunku do poprzedniego miesiąca

NNW- najniższy stan w danym miesiącu w wieloleciu 1981-2020

SSW- średni stan w danym miesiącu w wieloleciu 1981-2020

WWW- najwyższy stan w danym miesiącu w wieloleciu 1981-2020

NW- najniższy stan w danym miesiącu

SW- średni stan w danym miesiącu

WW- najwyższy stan w danym miesiącu

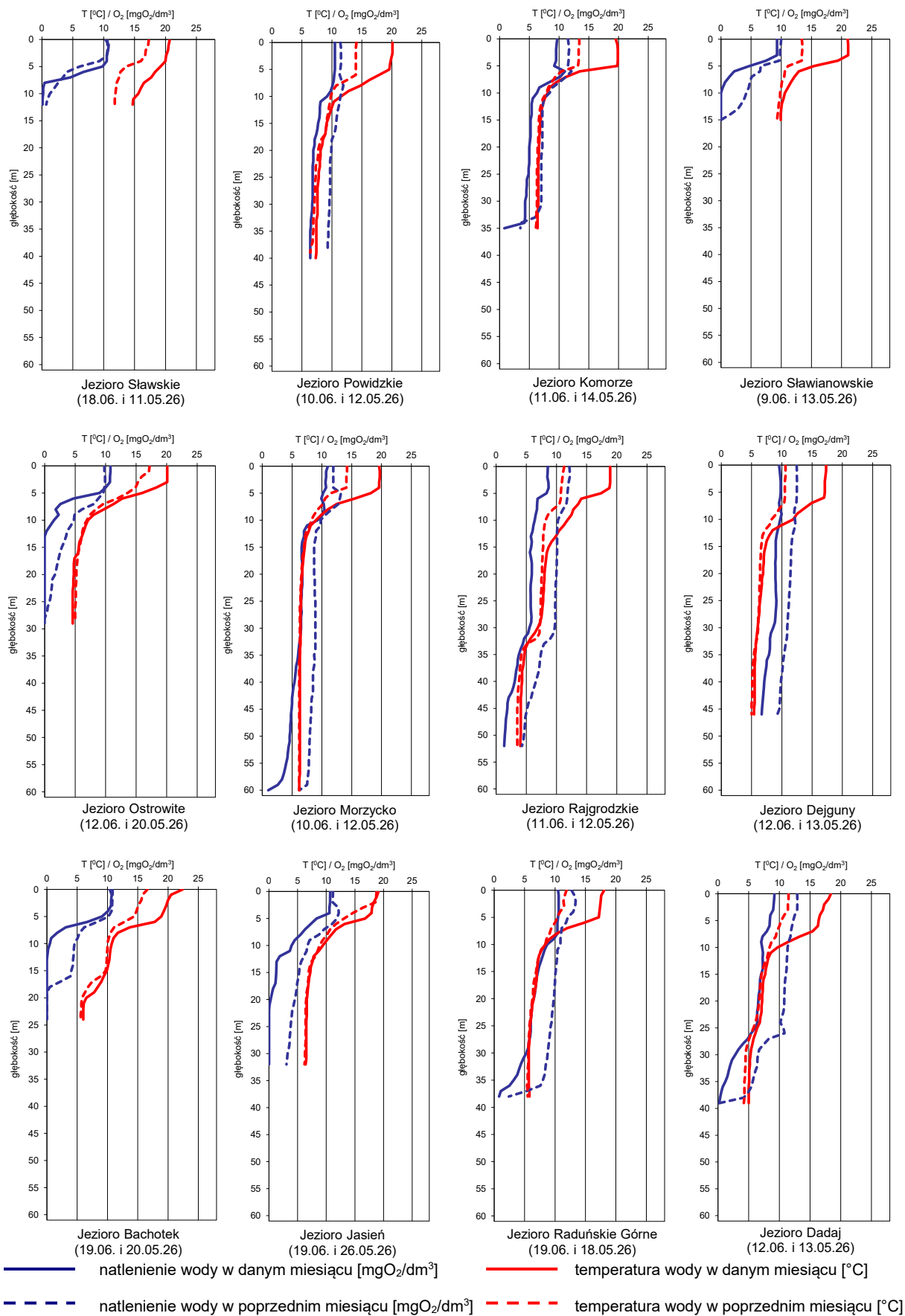
NT - najniższa temperatura wody w danym miesiącu

ST - średnia temperatura wody w danym miesiącu

WT- najwyższa temperatura wody w danym miesiącu

Tab. 5.3. Przezroczystość wody [m]

Lp	Jezioro	Maj 2026	Czerwiec 2026
1	Sławskie	2,1	1,3
2	Powidzkie	4,0	5,5
3	Komorze	2,8	4,8
4	Sławianowskie	2,8	3,6
5	Ostrowite	6,0	3,8
6	Morzycko	3,0	7,0
7	Rajgrodzkie	2,1	4,1
8	Dejguny	2,7	5,0
9	Bachotek	3,2	3,3
10	Jasień	2,6	3,9
11	Raduńskie Górne	2,5	5,0
12	Dadaj	1,7	4,6

Rys. 5.2. Natlenienie i temperatura wody jezior bilansowych

6. Parowanie z powierzchni wody

Rys. 6.1. Lokalizacja stacji ewaporometrycznych

6.1. Parowanie z powierzchni zbiorników ewaporometrycznych zlokalizowanych na lądzie

W czerwcu sumy miesięczne parowania z basenów 20 m² wynosiły od 85 mm w Borucinie do 106 mm w Radzynie. Największe odchylenie od średniej wystąpiło w Sulejowie (+12%) i Radzynie (+10%). Na żadnej stacji nie zostało osiągnięte maksimum parowania z wielolecia. Najniższe odchylenie od średniej było w Pile (-8%). Na wszystkich stacjach najwyższe parowanie było w trzeciej dekadzie miesiąca.

Tab. 6.1. Sumy dekadowe i miesięczne parowania z powierzchni wody - basen 20 m² czerwiec 2026

Stacja	1981-2025			czerwiec 2026					
	Max.	Min.	Śr.	I dek.	II dek.	III dek.	Suma	Odchylenie od śr. wieloletniej	
	mm							mm	%
BORUCINO	126	53	82	26	24	35	85	3	4
KŁODZKO ^{a) *)}	111	57	85	26	28	33	87	2	2
PIŁA	143	55	95	25	26	36	87	-8	-8
RADZYŃ	140	60	96	32	27	47	106	10	10
SULEJÓW ^{*)}	160	59	94	29	32	44	105	11	12
WŁODAWA ^{*)}	142	66	101	27	28	43	98	-3	-3

^{a)} Wartości max., min. i średnie obliczono dla okresu 1993-2025

^{*)} Stacje włączone do sieci synoptycznej WMO

W tabeli 6.1 podano sumy miesięczne parowania z ewaporometru 20 m². Zgodnie z zaleceniami WMO parowanie zmierzone tym ewaporometrem charakteryzuje średnie wieloletnie, sezonowe, straty wody na parowanie z jezior i zbiorników wodnych średniej wielkości o głębokości średniej w granicach 1,5-5 m i powierzchni zwierciadła wody do 1 km², o naturalnym reżimie termicznym. W celu uzyskania zbliżonych do rzeczywistych miesięcznych wartości parowania z jezior położonych w podobnych warunkach klimatycznych jak przedstawione w tabeli 6.1 stacje ewaporometryczne, zmierzone wartości parowania w poszczególnych miesiącach wymagają skorygowania współczynnikami przeliczeniowymi [R], których wartość zależy od parametrów morfometrycznych badanego jeziora lub zbiornika wodnego.

Tab. 6.2. Przybliżone wartości współczynnika [R] dla zbiorników o różnej głębokości i powierzchni do 5 km²

Obiekt wodny	Głębokość [m]	Wartości współczynnika R						
		V	VI	VII	VIII	IX	X	V-X
Głęboki	$h_{sr} \geq 15$ m	0,61	0,89	0,97	1,05	1,25	1,47	0,96
Płytki	$h_{sr} \leq 5$ m	1,01	1,12	1,14	1,17	1,31	1,41	1,15
Stawy rybne	$h_{sr} \geq 1,5-3,0$ m	1,21	1,29	1,24	1,20	1,13	1,00	1,20

W tabeli 6.3 prezentujemy sumy dekadowe i miesięczne parowania z powierzchni wody w ewaporometrach GGI-3000 (12 stacji). Ewaporometr o niewielkiej powierzchni czynnej, jakim jest GGI – 3000, wykazuje się intensywniejszymi procesami ewaporacyjnymi niż ewaporometr o większej powierzchni (basen 20 m²). W czerwcu na większości stacji wartości parowania w basenach GGI 3000 były poniżej średniej wartości z wielolecia. Wyjątek stanowiły stacje w Jarczewie, Sulejowie, Kłodzku i Łebie, gdzie wartości były wyższe od średnich wieloletnich. Miesięczne sumy parowania mieściły się w zakresie od 76 mm w Zakopanem do 176 mm w Jarczewie. W tym roku zmierzona wartość parowania w Jarczewie przekroczyła maksymalną wartość z wielolecia dla czerwca. Największe odchylenia od średniej z wielolecia były na stacjach w Jarczewie (+33%), Sulejowie (+11%) i Mławie (-19%). Parowanie w trzeciej dekadzie czerwca było znacząco większe w stosunku do pozostałych dekad tego miesiąca.

Tab. 6.3. Sumy dekadowe i miesięczne parowania z powierzchni wody-ewaporometr GGI-3000 - czerwiec 2026

Stacja	2010-2025			czerwiec 2026					
	Max.	Min.	Śr.	I dek.	II dek.	III dek.	Suma	Odchylenie od średniej	
	mm			mm				mm	%
BORUCINO	125	79	103	30	26	47	103	0	0
JARCZEW	174	97	132	40	44	92	176	44	33
KŁODZKO	131	74	103	27	35	46	108	5	5
PIŁA	168	89	124	34	30	58	122	-2	-2
RADZYŃ	204	99	140	38	36	63	137	-3	-2
SANDOMIERZ	160	93	127	30	35	53	118	-9	-7
SULEJÓW	178	90	122	33	37	65	135	13	11
WŁODAWA	230	106	151	41	34	68	143	-8	-5
ZAKOPANE	114	54	81	22	25	29	76	-5	-6
ŁEBA ^{a)}	137	95	115	36	31	51	118	3	3
SUWAŁKI ^{b)}	123	116	120	32	28	48	108	-12	-10
MŁAWA ^{c)}	171	110	132	29	29	49	107	-25	-19

^{a)} Wartości max., min. i średnie obliczono dla okresu 2011-2025

^{b)} Stacja ewaporometryczna od 2024 roku

^{c)} Stacja ewaporometryczna od 2016 roku

6.2. Parowanie z powierzchni jezior

W tabeli 6.4 przedstawione zostały wyniki parowania zmierzonego w ewaporometrze GGI-3000 na czterech posterunkach pływających (tratwach), zredukowane wzorem. Na stacjach pływających (tratwach ewaporometrycznych) sumy miesięczne parowania wyniosły od 92 mm w Borucinie do 123 mm w Radzynie. Na wszystkich stacjach parowanie było poniżej średniej z wielolecia. Największe odchylenie od normy zanotowano w Rajgrodzie (-20%).

Tab. 6.4. Sumy dekadowe i miesięczne parowania (rzeczywistego) z powierzchni jezior – czerwiec 2026

Jezioro	Posterunek	2019-2025			czerwiec 2026					
		Max.	Min.	Śr.	I dek.	II dek.	III dek.	Suma	Odchylenie od śr. wieloletniej	
		mm			mm				mm	%
Sławskie	Radzyń	138	106	125	35	32	56	123	-2	-2
Sławianowskie	Buntowo	141	92	114	33	29	35	97	-17	-15
Rajgrodzkie	Rajgród	159	91	120	22	35	39	96	-24	-20
Raduńskie Górne	Borucino	120	69	98	28	32	32	92	-6	-6

***Rozpowszechnianie powyższych danych
wyłącznie
z podaniem IMGW-PIB jako źródła informacji***

**INSTYTUT METEOROLOGII I GOSPODARKI WODNEJ
PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY**

01-673 Warszawa, ul. Podleśna 61

Internet: <http://www.imgw.pl>

e-mail: biuletyn@imgw.pl